

கண்

ஆக 1990.

பல ஆயிரம் வருஷப்
 படிமங்கள் பொடிபட்டும்
 வார்த்துஞ் செதுக்கியும்
 கடைந்தும் குடைந்தும்
 கல்லிற் பொழிந்தெடுத்தும்
 வார்த்தை பல வரைந்தும்
 வர்ணங்கள் தீட்டியும்
 மந்தைகள் போற் பெண் குலத்தை
 மேய்த்த பரம்பரையோர்
 காத்துக் கவனமுடன்
 பேணிப் பராமரித்த
 கல்லும் உலோகமும்
 களிமண்ணும் சாகிதமும்
 ஓலைகளும் சிலைகளும்
 வேய்ந்த சிறைக்கூடம்
 வீழ்ந்து நொறுங்கட்டும்
 பெண்ணடிமைப் பெருங்கோட்டை
 மதில்கள் பொடிபட்டும்

பெண்கள் திரள்மின்!
 குழுகின்ற வேலிச்
 சுவர்களெல்லாம் சாயட்டும்!
 மூடி மறைந்திருக்கும்!
 கூரை பெயரட்டும்,
 தனைகள் நிமிரட்டும்,
 கைகள் உயரட்டும்-
 வாளத்தில் ஒரு பாதி
 அங்கே அமரட்டும்.

— சி. சிவசேகரம்
 செய்பனிட்ட படிமங்கள்

பார்வை 4
 ஜூன் 13

வெளியீடு :
 BULLETIN DU :

ரஞ்சனியுடன்

ஒரு சம்பாசனை

- கண்ணகா.

ரஞ்சனைய பெரிதாக யாருக்கும் தெரியாது. அவர் ஒரு பிரபல யமானவர். இல்லை. பிரபலம்மாகவும் விரும்புவில்லை. எதுமே பெரிதாக எழுதவில்லை. அவர் எதுமே பெரிதாக எழுதிக் கொண்டாவிட்டாவும் சமூகம் குறித்து எப்போதும் வித்தியாசமான பார்வையும் நடைமுறைமும் கொண்டவர். ஏன் என்று தனியே "என்று கேட்டால்" எல்லோருக்குமே எல்லாம் தெரியும். நாம் என்ன படிப்பிக்கிறதா...? "என்று சொல்வார்.

அவருடன் எந்தவொரு விடயம் குறித்துப் பேசினால் நடைமுறை அபிப்பிராயங்களை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு விளக்குவார். இது அவருடைய தனிப்பண்பு. அவரின் கருத்துக்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் பரவலாக எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அவரை அணுகினேன்.

வீட்டிலே அவரை நேரே சந்தித்து "எனக்கு ஒரு பேட்டிதர இப்போது உங்களால் முடியுமா...? எனக்கேட்டபோது அவர், சிரித்துக்கொண்டே "நான் என்ன அந்தளவிற்குப் பெரியவளா?" என்று மறுத்துவிட்டார். ஆயினும் பின்னர் "கருத்துக்களோ அபிப்பிராயங்களோ தனிப்பட்ட முறையிலே என்னிடையவையல்ல. அது குறிக்கப்பட்ட மக்களுடையது. குறிக்கப்பட்ட சமூகத்தினுடையது." எனக் குறிப்பிட்ட அவர் "அந்த அபிப்பிராயங்களை ஒவ்வொருவரும் தமது அறிவு நிலைக்கு ஏற்ப எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எனக்குப் பேசும்போது நான் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்து நீர் ஏற்றுக் கொள்ளும்படிச் செய்தி எம்முடைய கருத்தாகவே போய்விடுகின்றது. ஆகையால் ஏதாவது ஒரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேசுவோம். அதுபயமுள்ளதாக இருப்பின் நீர் அதை உம்முடைய கருத்தாகவே எழுதலாம்". என உணர்த்தினார்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே "எமது கலாச்சாரம் குறித்து என்ன நினைக்கின்றீர்கள்...? என்றேன்.

எங்களுடைய கலாச்சாரம் குறித்து என்னத்தை நினைப்பது... எங்களுடைய கலாச்சாரம் என்பது பெரும்பாலும் அடிமைத்துவக் கலாச்சாரம்தானே இன்னும்

சொல்லப் போலப் பெண் அடிமைத்துவக் கலாச்சாரம் தான் சலத்துக் கொண்டார்.

நீங்கள் ஏன் பெரும்பாவம் அடிமைத்துவக் கலாச்சாரம்தான் எமது கலாச்சாரம் என திட்ட வட்டமாகச் சொல்கிறீர்கள் எனக் கேட்டவுடன் சற்று விளங்க அமைப்பற்றி விளக்க முற்பட்டார்.

சமுதாயம் அப்படி எனும்மே நிலையான ஒன்றல்ல. அது ஒரு வளர்ச்சியை நோக்கி மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. 25 வருடத்திற்கு முன்னர் இருந்த மாதிரி இன்றில்லை. இன்றிருக்கின்ற மாதிரி 25 வருடத்திற்கு பிறகு இருக்கப் போவதில்லை. இதைத் தான் 'பறையன் கழிவம் புதியன புத்தவம்' என்று சொல்வார்கள்.

இந்த சமூகத்தின் வளர்ச்சியை - அது அன்றைய நேரத்தில் இருக்கிற நிலையை அப்படியே வெளிக்கொணர்வதுதான் கலாச்சாரம். எப்போதும் சமூகத்தில் பாவனை உள்ள பொருட்களும் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளும் தான் அவர்களுடைய எண்ணிக்கையுடன் சிந்தனையையும் செயல்பாட்டையும் தீர்மானிக்கின்றன.

இந்த அடிப்படையிலேயே இன்றைய சமூக வளர்ச்சிக்கூறிய நடைமுறை வெளிப்பாடுகளையோ, பண்புகளையோ கொள்ளாமல், பல வருடங்களுக்கு முன்னள்ள சமூக நிலைமைகளுக்கேற்ப உருவான நடைமுறைப் பண்புகளையே கலாச்சாரம் என்று இன்றையதும் திகிக்கிறீர்கள். இந்தத் திணிப்பை ஆங்கிலும் தான் செய்கின்றது.

நீங்கள் தான் பாடுகளைக் கலாச்சாரம் கலாச்சாரம் என்கின்ற எந்த ஒரு விஷயத்தையும் தான் எடுத்தல் பாடுகளைக். எல்லாமே பெண்களைக் கட்டிப் போடுவதாகத் தான் இருக்கும். என்றவர், உதாரணத்திற்கு இதைத்தான் எடுத்தல் பாடுகளைக், நீங்கள் ஒரு மேரிக்கு (Marie) முன்னாலே போய் நின்றுகொண்டு சனிக்கிழமையிலே தான் பொதுவாக கலியாணங்களெல்லாம் ரெஜிஸ்டர் (Register) பண்ணப்படுகின்றன. பெரும்பாவம் எல்லா நாட்டுக்காரர்களின் கலியாணங்களும் நடக்கும். ஆபிரிக்க, அரேபியர், சீனர், ஜப்பானியர். . . ஜேரமியியரைத்தான் விடுவோமே, எல்லோருடையதும் நடக்கும். அந்தந்த நாடுகளில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கலாச்சார அடிப்படையில் உடைகள் இருந்தாலும் பாடுகளைக். ஆண்களெல்லோரும் கோட்டி அணிந்து தான் போட்டிருப்பினும், ஆண்கள்

மட்டுமே அந்தந்த நாட்டுக் கலாச்சார உட்படித்தாள் போட்டிருப்பினும், இங்கே அவர்கள் இந்த உடுப்பை மாற்றுவதற்கு எது தடையாகவிருந்தது, ஊழிதிகம்தானே. . ? என்று கேள்வியை உறுதியாகக்கி நின்றார்.

நாள்-புருவத்தை நொதித்தபடி பேசாமல் இருந்தேன்.

உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசிக்கொண்டு வந்த ரஞ்சினி சில நிமிடங்கள்

மௌனத்தின் பின் என்ன ரொம்பத்தான் அறுக்கிறேனோ என்று கூறிச் சிரித்தார். நாள் இல்லை. . . இல்லை. . . என்று கூறியும் அவருக்கு திருப்தி ஏற்படவில்லை போலும்.

சிரித்தபடியே மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார். எப்படியாவது எனக்குத்

தெளிவாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை எடுப்பது அவரின்

அணுகுமுறையினை தெரிந்தது.

கலாச்சாரம் என்றால் உடுப்பு மட்டுமல்ல உயிர் உடுப்பை வைத்து

பிரித்துப் பார்ப்பது இலகுவானது.

நாமெல்லாம் பரிசீலனை இருக்கிறோம் இல்லையா. . ? ஏதாவது கவிபாண

வீட்டிற்குப் போயிருப்பீர்களே. . என்று விளித்து நின்றார்.

ஆமென்ற மாதிரித் தலையசைத்தேன். நாமெல்லாம் கழுத்து கை எல்லா

த்தையும் நிறைத்துக்கொண்டு காஞ்சிபுரமோ, ஸ்ரீபுரமோ சாறி உடுத்த

துக்கொண்டு போகிறோம் இல்லையா. . ? என்கள் எல்லோரும் என்ன பட்டு

வேட்டி சாலையை உடுத்திக் கொண்டு வருகின்றம், இல்லையே. . கோட்டை

ரையோடு தானே வருவார்கள் அவர்கள் இந்த குற்றமில்ல, ஐந்தடி சமூகம்

இதகளுக்கு ஏற்ற மாதிரி தங்களை மாற்றிக் கொண்டார்கள். நாம் மட்டும்

சலாச்சாரமாம் வரவேணும் என்று எதிர்பாரிக்கிறார்கள்.

நாமும் ஜீன்களை அல்லது லிகைட்டுகள் போகலாமே என்ற உணர்ச்சி

வசப்பட்டுப் பேசினார்.

சேட்டைப்போட்டுக்கொண்டு ஒரு தோட்டக்காரன் தோட்டம் கொத்து

வதில்லை. அதுதான் வெய்யிலாக இருந்ததால் சேட் போட மாட்டான்

வியரிக்கும். கொடுத்ததும் வசதியாக குறைவாக இருக்கும் இல்லையா. . ?

அதேவேலையை, செய்வதற்கு 'ரைகரர்' வந்த பின்னரும் ரைகரர் ஒரு

கிற ரைவரி சேட் போட்டாமல் தான் ஓடவேணும் என்று சொல்ல முடியுமா...?

அங்கே எந்தக் கட்டையும் யாராவும் இருக்கவில்லை.

ரைவரி சேட் போட்டாரி, தெர்ப்பி போட்டாரி, செருப்புக் கட்ட போட்டாரி.

இங்கே நாம் எடுத்தல் பாக்க வேண்டியது, என்னவென்றுகூட மணிகள் பாவிக்கின்ற உற்பத்திச் சாதனங்கள்-உழைப்புக் கருவிகள் மாற்றமடைகிற போது எங்குடைய நடை உடை பர்வனைகளுக்கி மாற்றமடைகின்றது என்பதைத்தான்.

21

உற்பத்தியாளர்களும் சரி, மண்புயற்சிகளும் சரி ஒரு பக்கம் உரிமிக் மறுபக்கம் சிறுத்தும் ரிபாய் உருக்கிறது. ரிபுத்தானர்கள், கல்கூர்கள், அந்தூன்கள் ரிபிலாநகம் ஒரு பக்கம் உரிமிக் ரிபானவர்கள்தான். ஒரு துறையின் மீதான அதிக ஈடுபாடு, அத்துறையின் மீது அதிக ஆட்சியை ஏற்படுத்தும் ரிபாதி, வேறு துறை சார்ந்த அதிகாரத்தையும் ஏற்படுத்தி உருக்கிறது. இரம் சார்ந்த புயற்சிகளிலிருந்து தனிப் பெரும் குணம் கொண்ட கண்ணாட்டிப்பிகள் உருவாகின்றன. அனால் கீழ் கண்ணாட்டிப்பிகள் முழுமையானவையாக கிருக்க முடியாது.

இது ரிபு சில குறிப்புகள் இருந்து

சமது விதாழ்ந் கலீகீயைப் பயன்நு அதந்நிகந்ப தொழில்களைச் செய்கநர்கன். மந்நும் கிலர் அந்நுசம்பந்நமான வேலை (Intellectual Work) செய்து வொண்ணும் திதக்கநர்கன். அத்தயன் மொழிபெயர்ப்பு செய்யும் அளவீடு மொழித் தோச்சி பெந்நு, அவர்க - னில் கிலர் (அரசு) உத்தரவு பெந்ந மொழிபெயர்ப்பாளர்களுகவும திதக்கநர்கன்.

திவீது தின்தைய ரம் சதகநிலிப்பாட்டிலி ஒரு சதந்நதையன் பெந்நிநர்நி தகப்பினவில அதன் தாய்தான் அக் சதந்நதையன் கலீகீ நிலை, மந்நுவும் பீயான்நவந்நநு கவனிக்க வேண்டிய நிலைத்தந் துள்ளப்படிநுக்கநர்கன். திந்நிலையன் அத்தாய்தான் வசிக்கம் நாட்டினி மொழியின அந்நிது வொண்ணுநலி அவசிய மாக்கநது. கலீகீ சாகியலி தன் பிள்ளைக்த தேவையபடும் படிவங்களை நிரப்பிக் வொண்ப்பதந்கோ - அன்று தன் பிள்ளை ரதைக் கந்நுக்க வொண்டது ரண்பதைத் தநர்நது, அவந்நிலி தேவையானவந்நிந்நிது விளக்கம் அளிப்பதந்காகவோ தேவையான அந்வை (மொழியந்நவை) பெந்நிநுக்க வேண்டியதும் அவசியம். அது பீயான்நிந அக் சதந்நதையன் உல்கிலை துரோக்கியத்க்நிகாக மந்நுவுக் கவனப்புக்தம் திது அவசியமாக்கநது. சூழ்நிலையைப் புரிந்நு வொள்ளவும், மக்கள் தொட்டி சாதனங்களை கிரக்த்நுக் வொள்ளவும் மொழித் தோச்சி யின் அவசியம் வந்யநுத்தப்பட வேண்டிய வொன்று.

பொநளாதாரம், வாழ்க்கைசத்தரம் வுண்ணையே மனதில் நிலை நிறுத்தி, அந்நிய நாடுகளிலி அந்நாட்டு மொழித் தோச்சியந்நு

நிலையிலீ ரெது சரீகம் ஊந்நீது கொண்முநக்தமாஸூல் -
 திவ்தன்ன சூழ்நிலைகனாஸீ ரெந்நீது கொண்டுண்ண ரெம் நாட்டை
 ஊட்டு அந்நயமாக்கக் கொண்டு போவது ஈட்டெமலீலாது அந்நிஷி
 சூனியத்தூள் ஐக்கியமாக்கிறும் அபாயமும் காத்திருக்கிறது.

- ஆசிரியர் குழி.

பெண்கள் சம்மைத்தாரீம பாதுகாத்தகக் கொள்ளும்
 ரீபாது மட்டுமீ உண்மையான பாதுகாப்பு அங்க-
 ளுக்கீது கிடைக்கமுடியும். ஆண்களால் தயார் ரெய்யப்
 பட்ட சட்டங்களும் ஊக்களும், ரெப்பொழுதுமே
 ஆண்களுக்கீது ஒரு மாதிரியாகவும், பெண்களுக்கீது
 ரீலெருக மாதிரியாகவும் திருந்நீது ஊந்நிருக்கீதீன்றண.
 ஆணலீ தநீகால அந்நிஷிடைய மனிதன் கீப்பயும்
 பட்ட பாரபட்சமான சட்ட திட்டங்களை
 ருந்நீதுக் கொள்ள மாட்டான்.

- ராசுல சாங்கீநத்தீயாயன்.

உலெலாந ஊயந்நைதப் பந்நீயும் நம்மீடந்நீலீ ரெந்நீமை
 யான உண்மையான தீர்ப்பும் தீரமானமும் திருந்நீதீயாக
 ரீலெண்டும். நாம் உண்மையை பெய்யைய முழுமையாகத்
 தெரிந்நீது கொள்ள ரெலெண்டும்.

- மாண்கீமீ கோபகக்

✉ தோழ்க்கு ஒரு மடலி.

அன்புடன் தோழ்க்கு!

உன் மடலி மீலம் உய்த ரம்மவர் யதார்த்ததை உறுநடுவீனன்.

கடலி கடந்தும் ரம்மவர் நிலைப்பாடுதான் . . . .

மனம் கோணியது.

உன்னித்தவிர ஏனைய ரம் சகாக்கொலிலாம் அடிக்கடி
சந்தித்துக் கொள்கிறோம் .

துயரப் பனி யடிந்து கிளியந்த மரங்களாக உய்க்கும்
உன்பொன்றோர் நிலை வேதனைக்தர்யதுதான்.

கிங்க -

தக்கீதம் கொரும் வெய்யிலி தோந்நூய்ப்போதும் கொடுமைகள்-ஏறாளம்.

மரணத்தின் சிகாட்டைத்தன் நான் தோந்நூயும் மன்தங்கன்.

அங்கொன்றும் கிங்கொன்றாக ரன் கிரத்தத்தை

உறைய வைத்த சம்பவங்கள் . . . . .

உனக்குத் தெரியத்தான் வேண்டும் கட்டாயமாக.

நான் தோந்நூயும் வாகனக் கடத்தலி - அடிதக்கடத்தலி - அன் கடத்தலி . . . .

கடத்தலிகள் தொடர்கதையாயின . . . .

உனக்குத் தெரியும் - கிதுயரை கிதலி அடிகடத்தலிகள்

பணத்தந்த - பணயத்தந்த - அன்றி மனிதத்தை
துறந்தவர்களால் மரணப்படுத்த .

கிப்போதோ!

துப்பாக்கி முனையிலே அடக்கடத்தலி கிரத்தம் பற்ப்பதற்காகவாம்!
அதார்த்து விட்டாயா?

விலைவாசியுயர்வின் கோரப் பந்தறத்தன் சிக்குண்டு பசியாலும்
பட்டினியாலும் வாடுகநூகன் பலர்.

பணமுள்ளவர்க்கு பசியிலை.

மலவானவை கிவீத மனித உயிர்கள் ஒன்றுதான்.

கிரத்தத்தை விரைவையாக்கிய உழைப்பினால் கடைத்த, உழைப்பிந்-
தம் காணாத சிறு உழையத்தினால் சிறுசுச் சிறுக துளிகளான
உத்தரத்தை உடனில் சேமத்தம் மக்கள்.

அருத்த வேளை உணவற்றே... தவண்தையடிக்கும் நிலையிலே
பலமிழந்த ரும் ரிளயவர்கள்.

கிவர்கள்ளி சிலரன் கிரத்தம் சேனயப்படுகின்றதாம் -
காயமடைந்தோருகத்த கொடுக்க.

ரீப்படி கிருக்கின்றது கிந்தலவடிக்கை?

காயமடைந்தோருகத்த கிரத்தம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் .

கட்டாயமாகத்தான். அவர்கள் கிரத்தத்தின் RH

RH⁻ (RH. Negative) அகக் கூட கிருக்கலாம்.

சிதற்காக -

கடந்தால் மிலமா பெரு சேவண்டும் ?

மனமுயந்து கிரத்தம் கொடுப்பவர்கள் ஏன் ஒன்றாதார்கள்..?

துவந்த முனையல் ஆள் கடந்த கிரத்தம் பற்ப்பது...

வங்காத்தி வாழ்க்கையினி உச்ச நடவடிக்கையையீமா கிது.

சீட்டிலந் விஜலிஷுத்தம் ஏ.பி.க 47 க்தம் 'ஆ' என வியந்து
புளந்த வாய்கள் திப்போ கிருக்க மீட்ப்பட்டு கிருக்கின்றன.

பாரம் எதையுமீ கினம் கண்டு கொள்ளக்கூடாது.

சிதைப்பந்நியம் கதைக்கக் கூடாது.

சேறு, நீ திப்போ சிப்படி கிருக்கருய் ? உனது சேலை

உசயம் என்னவாய்ந்நு?

விவள்ளாட்டிலுள்ளது வந்த ஈ.ஆ 'டெக்' எவ்வாம் 24 மணி

நேரமும் சேலைசெய்க்நது.

உபீட்டை விட்டு விவள்ளிய சோகவும் பயந்து கலியயமந்நு எம்
கினம் சந்தத்கள்.

நான் முகக்க சீர் கெட்ட யதார்த்தமந்நு சன்மாக்கள் நேரத்தை
கினம் சந்தத்யடமந்நு பந்த்துக் கொண்புறக்கின்றன.

பூமியல் கால்பதய ^{சந்த்யாது} 1 காந்பயினை உலகலி சஞ்சரிக்கும் திவர்களை நினைக்க

மனதில் பெரும் பாரம் கடைக்கிநது என்கிது.

திருவிடைக்காட்டு உணர்வு மறவர்க்குப்படுவது உலகு மட்டு-
மல்ல. திவ்யம் கூடத்தான்.

ஓம் நாடிபுன் திண்ணைய சூழல், பாடசாலைகள் - கலியாசனம்
பல்கலைக் கழகங்கள் சீரற்ற நிலையிலே கியாதிசூகனீரண.

சிந்தித்த சமீப சிமைப்பினி கட்டுமானமே கலிவிருறை ஓனீரணம் -
ஓந்தவொரு மனிதனும் விவன்யுலகை பரந்த கண்கிணைட்டத்தல்
பார்ப்பதந்த துறவினாரை கலிவதான்.

திருவி, தின்று பலவதமாக நிலைதுழிந்துள்ள ஓம் சமீகத்திலே
கலிவயினி பாதிப்பால் ஏற்படுகின்ற தாக்கம் மிகக் கொடு-
மானது. திதை நாம் கண்கூடாக சிவியுய்க்கும் விபுதானி
புரிந்து விசாளிள முடிந்தது.

கிளிநிலையிலே, 72 ம் சூண்புலி சந்தி சந்தாக சூரம்பித்த
புத்தகங்கள் விவன்யிந்தும் 83 ம் சூண்குத்தப்பினி சிதானீதிய
பலிந்த விவகக்கயுகள், அரதயல் சூழல்களாலே கண்கமானதும்
கண்கூடு. விவம்பேறு நான்களிலே அகத்தி சூதகம் சிகாரி,
(கிடம் பெயர்ந்த) சிதா வாழ்ந்து கொண்புருப்பதாகச்
விவாவும் கிவர்களுமே, தாம் கற்ற - சிதாச்சி பெரு -
சூராயந்தந்திந்த துறைகளுக்த ஓந்த விதத்திலும் சம்பந்தமிலாத -
ஓம் சமீகத்திடு, குறிப்பாக இளம் சந்தக்களுக்து வடி
காட்டிகளாக வாழ முடியாமலும் - கையறுநிலையிலே மன உரகத்தி-

கள்ளி வொழும் உதிர்தனாக வாழ்வது பந்தி நி முனிபு ருத்த -
யிருந்தாய்.

கிவிகோ!

ரீந்தலித பொறுப்புணர்வுமற்று தானி ரீதானிந்தி துனமாக உரு-
வாதம் கிளகுகள்ளி மணல்காரமும் நி அநிந்தததானி. ரீமீநாட்டி
பொகைக் கலாச்சாரத்தினி வினைய கிது. ரீமுந்தமானமாக
தாம் பசயிதலந்தி, நியாயம் பருந்தலம் திரிந்தி தைத்தி-
ருக்கநூர்கள் கிவர்கள்.

வொழும் ஆயதக் கவாச்சயினி துரம்பத்தி ரீபாராட்ட அமைம்-
புக்களுடன் தம்மை கிணத்திதக் பொகாண்ட சிறுவர்கள் பபநி-
ரீருடைய உநிபுறுத்தலாலி (கிவர்கள் குணம்சத்தாலி)
வெள்ளாடுகளுக்கி வெளியெந்யவர்க்கி சிலர் - உவந்த
தானி ரீதானிந்தி துனமான ரீபாகிதடனும் உரீரொய்சத்தினி
தாயலி பழந்தும் வாழ்வது பந்தி நி முனிபு குறும்பிட்டது ரீபால்-
தானி கிவந்தம் சிலர் கிப்பொது வாழ்ந்து பொகாண்டிருக்கிறார்கள்.

ரீம் துரீபொதைய ரீபாராட்ட குழப்பகரமான குழிநிலையாலி
சில தலைமுறைகள் ரீகனிவிக் குறியாடுகொ ரீண ரீண்ணுக்கிநுன்.

ஆநாநி ரீம் தானிதயினி அம்மாதைச் சந்தித்திடுகினி.

" ழுத்தமகனி ரீபாராட்ட ரீமனிநு ரீபாய் அலகைச் சேர்ந்தவர் -

கனாலையே ரெம்பு கூடக் கிடைக்காமல் தொலைந்து விட்டானீ”
‘கிளிய மகன் பிள்ளையழகாரர் கையல் சிக்கவிட்டானீ’ ரென்று
கிளையழந்த முகத்துடன் கந்தியமுத காட்டி மனதை
உயுக்கியது.

கிளம் குந்தத்துக்களை வாட வைத்து - அழகாய் கண்டலீ
பழமாக்கீம் முயந்தகன் நகைநந்து கிருகீத. கித்தியர முடீ-
கனின் ரெநடலிகளால் கிதல் காயங்கள் ரென். கிதயத்தீதல்.

அந்நியர் ஒருக்கல் ஒருபுறம். ரெம்மலர் அதக்கம் மறுபுறம்.
மத்தளமாக்கியார் ரெம் மகிகள்.

ரெனினலீ -

ரெனும் பார்வையாளராம் நம் மகிகள்.

உன் -

பிரியமானவனீ .

ரெய்மையைக் குறிப்பிடீரெக் காடீரெம் ரென்றை நாம்
‘பாரீக்க’ ‘தரிசீக்க’ ‘உணரீக்’ ரெய்மத்து நானீ
கலையினீ குறிப்பான தலைமையாகும்.

- ரெய். ரென்றை.

தலீக்கீ கியலாத காரணத்தால் ‘கண்’னின் தாமதத்தீரெ
உநந்துக்கீரெம்.

- துசியர் குடி.

பெண்ணெடுக்கு முறையின் ஒரு வரலாறு.

ஆண்களைப்போன்ற பெண்களும் பல வர்க்கங்களினால் பிளவுபட்டு வாழ்கின்றனர். ஒவ்வொரு வர்க்கப் பெண்களுக்கும். தமது வர்க்கத்திற்குரிய தனித்துவமான பிரச்சினைகள் உண்டு. நம்முள் பெரும்பான்மையினரால் விளங்கப்படும் பெண்ணிலவாதமோ பால்ரிதியான பிரச்சினைகளையே தனது மையக்கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, பெண்களை (அ) வர்க்கங்களாக (ஆ) வர்க்க நிலைப்பாடுகளையொட்டி ஸ்தாபனப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உருத்தெரியாமல் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றது. இதுவும் காரணமில்லாமலன்று. தமது வர்க்க நலன்களைக் காப்பாற்ற விழையும் புத்திஜீவிகளின் வெளிப்பாடுகள் தாம் இவை. தற்போது அபிவிருத்தியடைந்துவரும் முதலாளித்துவ நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் கருத்துக்களும் இப்போக்கிற்கு தூயம் போடுவனவாகவே இருக்கின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் பல்வித குறியீடுகளினாலே ஆண்கள் பெண்களைத் தமக்கு

இரண்டாம் பட்சமாகவே கருதியிருக்கின்றனர் என்றும் வெவ்வேறு சமுதாயங்களில் வேறுவேறு அந்தஸ்துநிலைகளில் பெண்கள் இருக்கக் காரணம் அவர்கள் ஆண்களுடன் பேரம் செய்து பெற்றுக் கொண்ட உரிமைகளின் அளவிலேயே என்றும், திரும்பத் திரும்ப பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையிலான உறவினையே எடுத்தியம்புகின்றன. உற்பத்திச் சக்திகள் பின்னணியாக விருக்கும் மனித வரலாற்றினை நோக்கின் இந்தக் குழப்பங்களெதுவும் தோன்றமாட்டா.

சாந்தி சச்சிதானந்தம்

மனித உயிர்களின் சிருஷ்டிகர்த்தாக்களாகவும் அவற்றின் அவசிய தேவைகளின் உற்பத்தியாளர்களாகவும் பெண்கள் ஆற்றிய பணி மனிதசமுதாயத்தின் முதற்கட்ட அமைப்பின் அத்திவாரமாகியது. இச்சமூகங்களில் பெண்கள் ஒரு போதும் அதிகாரம் செலுத்தவில்லை. ஆகவே இவர்கள்

இரண்டாம் பட்சமானவர்கள் எனக் கூறுவது தாய்வழிச் சமூக அமைப்பினைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளாத தன்மையினாலேயாகும். கூட்டு வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் சொந்தத் தேவைகளுக்கேற்ப உற்பத்தி நடைபெறும்போது ஒருவர் உழைப்பினை ஒருவர் சுரண்டுமுகமாக ஏற்படுத்தப்படும் அதிகாரம் அங்கு தோன்றுவதில்லை. இங்கு, பெண்கள் அதிகாரம் செலுத்தியவர்கள் என்பதைவிட தத்தமது குழுவினரை வழிநடத்தியவர்கள் என்று கூறுவதே சாலப் பொருத்தமாகும். கேள்வி என்னவெனில், கூட்டுச் சமூகங்களில் முதன்மை வகித்த பெண்கள் பிற்கால குடியேற்ற நாகரீகங்களில் சமூகத்திற்கு பின்னடைபட்டது எவ்வாறு என்பதேயாகும்.

தாய்வழிச் சமூகங்களின் வீழ்ச்சி

இற்றைக்கு சுமார் 8000 — 10,000 ஆண்டுகள் முன்பு உலகின் பல பாகங்களிலும் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை விருத்தியடைந்ததால் பொருளாதாரம் முன்னேற்றம் கண்டது. உழைப்பின் தேவை அதிகரித்தது. ஆண்களும் சிறிது சிறிதாக வேட்டையாடுதலை விடுத்து இதுகாறும் பெண்களுக்குரிய தொழிலாகக் கருதி வந்த பயிர் மற்றும் பொருளூற்பத்தியில் ஈடுபடலாயினர். ஆரம்பத்தில் இவர்கள் பங்கு தொழிலுக்குரிய சேவைகளைச் செய்வதாக இருந்தது. காட்டையழித்து பயிர் நிலத்தைத்

தயார் செய்தனர். பாரமான் மரங்களைச் சாய்த்து பெண்களின் கட்டிட வேலைக்குத் தூக்கிச் சென்றனர். உணவுப்பத்தியின் அதிகரிப்பால் நரமாயிசம் உண்ணும் வழக்கிலிருந்தும் ஆண்கள் முற்றாக மீண்டனர். இது, ஒரு நீடிய தொடர்பு பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஏதுவாயிற்று. திருமணங்களின் ஆரம்பமும் இதுவாகும்.

திருமணமே தனியுடைமையின் முதல் வித்துக்களைப் போட்டது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக, ஒரு தாய்வழிச் சமூகத்தில் மனைவியின் குடியிற் சென்று வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் கொண்ட கணவன், தனக்கும் மனைவியின் ஆண் உறவினர்களுக்குமிடையே ஏற்பட்ட பூசல்களைத் தவிர்க்கும்படி கருவிகளைத் தவிர்க்கும்படி தன் மனைவிக்குமெனச் சொந்தக் குடில் அமைத்துக் கொண்டான். மேலும் இத்திருமணங்களினால் நாளடைவில் உதிரிகளாகிய கூட்டுக்குடிகள் தம்முள் கொடுத்து வாங்கிய பரிசுகளையும் முன்புபோல் பொதுச் சொத்தெனக் கருதாது குறிப்பிட்ட தாய்வழிக்குடும்பங்களுக்கே சொந்தமாக விட்டனர். இவ்வகையாக மெல்ல மெல்ல பொதுவழக்கிற்கு வந்த தனியுடைமை அமைப்பு ஒரு குழுவினர்கள் அங்கத்தவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் சில ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தியதல்லவாது

ஒருவர் இன்னொருவருடைய உழைப்பினைச் சுரண்டி வாழும் தன்மையினைக் கொண்டிருக்க வில்லை. ஒரு ஒடுக்குமுறை அமைப்பிற்கான ஆன் நிபந்தனையாக இருக்கும் உபரி உற்பத்தி இவ்வாறான தனியுடைமைச் சமூகத்தில் உருவாவதற்குத் தூண்டுதல் இருக்க வில்லை. உபரி உற்பத்திக்கான தேவையை உருவாக்கியது இன்னொரு சக்தி. அதுதான் வாணிபம்.

தந்தையுடைமைச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி.

நாடோடி இடையர் கூட்டங்களே உலகின் முதல் வியாபாரிகள் எனலாம். தாம் இடம் பெயரும் காலங்களில் சந்தித்த பிற குழுவினருடன் முதலில் பண்டமாற்றுச் செய்தனர். பண்டைய பண்டமாற்று முறைகள் வானீபமாக வளர்ச்சியடைய பெரிய அளவில் சரக்குற்பத்தியும் அதன் விற்பனையும் நடைபெறலாயிற்று. ஆண்களும் பெண்களும் இலாபத்திற்கென உழைக்க ஆரம்பித்தனர். இதுகாறும் கண்டிராத வளங்களும் செல்வங்களும் தனிமனிதர்களுக்குச் சொந்தமாயின. இங்கு தோன்றிய புதிய பொருளாதார சக்திகள் பழைய பாரம்பரியங்களுடன் இணைந்து தோற்றுவித்த புதிய அமைப்பில் பெண்களும் தனிமமை வேரூறு கப்பட்டத் தொடங்கியது.

(அ) பெண்கள் தாய்மையின் கடமைகள் நிறிமித்தம் இடத்

துக்கு இடம் பெயரும் வசதி குறைந்தவர்களாயி ருந்தனர். விளைவாக ஆண்களே ஆளும் பத்திலிருந்து வியாபாரத்திலே டுபட்டதுடன் இலாபங்களைத் தமக்கெனக் கொள்ளும் தரகர்களாகவும் மாறினர்.

(ஆ) வணிகப் பாதைகள் உருவாகியபோது அதனூடாகக் கொண்டு செல்லப்பட்ட சரக்குகளைப் பாதுகாக்க ஆயுதபானிகளின் குழுக்கள் அமைக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. ஆயுதக்கலாசாரம் வேருன்றியது. வரலாற்றில்கூட வாணிபத்திற்கும் இராணுவத்துவத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட தொடர்புகளின் அடையாளங்களை நாடோடி ஆயர் நாகரீகங்களில் காணலாம்.

(இ) அன்றிருந்த தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி மனித உழைப்பினைக் கூடிய பங்காகக் கொண்ட உற்பத்தி முறையினைத்தான் உருவாக்கியது. உழைப்பென்னும் மூலவளம் மிக வேண்டப்பட்டதொன்றாகியது. இதனால் அன்று இரத்த வஞ்சங்களைத் தீர்க்க மேற்கொண்ட சண்டைகளில் பிடித்த கைதிகளை அடிமைகளாக்கி வேலை செய்வித்தனர். அடிமைகளைக் கைப்பற்றவும் போரிட்டனர். இவ்வடிமைகளின் உழைப்பினால் செல்வம் பெருகியது. இதனால் இவர்களை சுட்டித்தந்த ஆண்களின் அந்தஸ்து உயர்ந்தது.

(ஈ) வளர்ந்து கொண்டிருந்த ஆண்டான், அடிமை வர்க்கம்

களை ஒரு அமைப்பினுள் கட்டுக்கோப்பாக இணைத்து செயல்படவும் பலாத்காரம் தேவைப்பட்டது. இந்த சமூக அமைப்பு தோன்றவும் நிலைபெறவும் காரணமாக இருந்த இராணுவத்துவம் மதிப்பிற்குரிய தொழிலாகியது. இதேவேளையில் வேட்டையாடுதல், போரிடுதல் போன்ற எந்தவகை ஆயுதநடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டிராத பெண்கள் பின்தள்ளப்பட்டனர்.

(உ) அடிமைகள் உற்பத்தியின் முழு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுத்தப்பட பெண்களின் உழைப்பு சமூக உற்பத்திக்கு தேவைப்படாததாகி விட்டது.

(ஊ) நாளடைவில் நிலமும் அதனைச் சார்ந்த மூலவளங்களும் அருகே தொடங்கின. நிலத்தை அபகரிக்கும் போட்டியில் கிராமங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. அங்கு வாழ்ந்த பெண்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டனர். இங்குள்ள ஆண்கள் பெண்கைதிகளின் அனுகூலங்களை புரிந்து கொண்டனர்; பெண்களைப் புறப்படுத்தினால் ஆட்கொள்ளலாம், பாலரிதியாகப் பலாத்காரம் செய்யலாம், அவர்களின் குழந்தைகளைப் பணயம் வைத்துப் பயமுறுத்தலாம். ஆகவே பெண்களைப் பின்தள்ள ஏராளமாகக் கொள்ளப்பட்டனர்.

(எ) தந்தையுடைமைச் சமுதாயம் உருவாகியது. தமது சொத்துக்களை வழிவழியே கொடுக்க ஆண்களுக்கு வாரிசுகள் தேவைப்பட்டன. முன்பு அன்பளிப்புகள் கொடுத்து வாங்கிச் செய்த திருமணங்க

ளுக்குப் பதிலாக இப்போது பரிசம் போட்டுப் பெண்களை எடுத்தனர். ஒருதாரமணத்தை நிறுவினர். இந்த வியாபாரத்தில் கணவன் கொடுக்க தந்தை வாங்கிக்கொண்டான். இவ்வகையில் சமூகத்தின் செல்வங்களும் இத்திருமணங்களினால் ஆண்கள் கைகளில் செறியலாவிற்று.

உலகின் ஒவ்வொரு பாகங்களிலும் தந்தையுடைமைச் சமுதாயங்களின் வளர்ச்சி மேற்கூறிய காரணிகளின் பலவிதக் கூட்டிணைப்புகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக்காரணிகள் எல்லாவற்றிலும் இராணுவத்துவமே ஆண்கள் செலுத்திய அரசியல் அதிகாரத்திற்கு அத்திவாரமாக அமைந்தது எனலாம். மிகவேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்த இந்த ஏற்றத் தாழ்வுள்ள சமூக அமைப்பு ஸ்தாபனமாக்கப்படவும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவும் அரசு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஆணும் வர்க்கங்களைச் சேர்ந்த ஆண்களினால் உழைப்பில் பாகுபாடு புகுத்தப்பட்டது. உற்பத்தி, இனம்பெருக்கல் ஆகியன அடங்கிய உழைப்பு சிந்தனை ரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. உற்பத்தியின் உடல் ரீதியான உழைப்பு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மேல் சுமத்தப்பட்ட அதேவேளையில் இனம்பெருக்கலின் உடலுழைப்பு முழுவதும் பெண்களின் மேல் சுமத்தப்பட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்களோ உற்பத்தியினதும் இனம்

பெருக்கலினதும் உடலுழைப்
பினைச் செய்ய வேண்டியவர்
களாகத் தள்ளப்பட்டனர்.
இதற்கு நேர்மாறாக ஆளும்
வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆண்
கள் உற்பத்தியினதும் இனம்
பெருக்கலினதும் சிந்தனை
சார்ந்த வேலையைத் தமக்
கென எடுத்துக் கொண்ட
னர். ஆகவே ஆண் பெண்
இருபாலார்க்குமிடையேயுள்ள
உழைப்பின் பிரிவு தந்தையு
டைமைச் சமுதாயத்தின் விளை
வேயல்லாது அதன் காரணிய
யல்ல.

தந்தையுடைமைச் சமுதாய
யத்தினை வளர்க்கும் காரணிய
களை வெவ்வேறு வரைய
றைகளில் கொண்டுள்ள
வெவ்வேறு கலாசாரங்கள் வித்
தியாசமான ஒடுக்குமுறை
அமைப்புகளைத் தோற்றுவித்
தன. ஒரு சமூகம் எவ்வளவுக்
கெவ்வளவு இராணுவத்துவத்
தின் ஆளுமைக்குட் பட்டிருக்
கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு
அதன் தந்தையுடைமை
அமைப்பு விரிவாக வேருன்றி
யது. இஸ்லாமிய கலாசாரம்
இதற்கு சிறந்ததொரு உதார
ணமாகும், முஸ்லிம் வாணிபர்
களின் ஆயுதக் கலாசாரம்,
பெண் தெய்வங்களோ கருவ
ளச் சடங்குகளோ அற்றதாய்
கடின விதிகளினால் பெண்களை
விலங்கிடும் சமய மரபுகளைத்
தோற்றுவித்தது. இராணுவத்
துவம் குறைந்த சமூகங்களில்
தாய் வழிப் பாரம்பரியங்கள்
அரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பின்
பும் தொடர்ந்தன, தம்மைச்
சுற்றி தந்தையுடைமைச் சமு
தாய அமைப்புகள் பல இருந்

தும் அதன் ஆளுமைக்குட்
படாது தம் தாய் வழி மரபு
களைக் கைக்கொண்டு வந்த
சமூகங்கள் பல. இந்தியாவில்
கேரளா இதற்கு நல்ல எடுத்
துக்காட்டு.

இராணுவத்துவம் இடைய
ருக்குரிய நாகரீகங்களில்தான்
கூடிய வளர்ச்சி பெற்றதென்
பதனால் உலகில் ஆயர் சமூகங்
களிலேயே அடிமைத்துவம்
தோற்றம் பெற்று பின்புதான்
பயர்ச்செய்கையினை அடிப்ப
டையாகக் கொண்ட நாகரீ
கங்களுக்குப் பரவியது என்ப
தில் வியப்பில்லை. இதன் கார
ணமாகத் தந்தையுடைமைச்
சமூகங்களும் ஆயர் சமூகங்
களில்தான் முதல் வேருன்றி
யது. ஆகவே பெண்களின்
வீழ்ச்சி வாணிபத்துறைக்கும்
அதன் காரணமாக விருத்தி
யடைந்த இராணுவத்துவத்
திற்குமே தொடர்புடையதா
கும். □

மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்
திலும், லண்டனிலும் கட்டிடக்
கலைத்துறையில் பட்டம்பெற்ற
சாந்தி சக்திதானந்தம் பெண்
விடுதலைச் செயற்பாடுகளில்
ஈடுபடுபவர். பெண்களின்
கவடுகளில் என்ற இவரது
நூல் தமிழியல் வெளியீடாக
வந்துள்ளது. 'Nature of
women's oppression' என்ற
தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் தான்
முன்னர் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்
கட்டுரையின் அடிப்படையில்,
இத்தமிழ்க் கட்டுரையை அவர்
எழுதியுள்ளார்.

ரண்டி - திசை .

சிவையா ஶ்ரீநாதானிகளா

வெள்ளிப் பன் பழந்த
கிலையுதூத்த நெடுமரங்கள்
பெருங்கட்டை சாலைகளில்.
வியும்பையும் உரைநெயும்
உவசம் பனித்தூளிகள்.

கீளைவுகள் மடரும் பசுமையாக்
களைவுகளைத் தொலைத்த
மெக்த -
நடப்புக்கள் எல்லாமே
வெம்மை.

உரைநெய் ஶீட பனிப்பாணாங்கள்
சுருமம் துத்த
கைகளிலும் கால்களிலும்
நினைத்தாலான முடிகள்.

மன்தம் மெக்தே ?
நாசியும் கிதப்பேறு ?
கெள்விக் தூத்களின்
புதாநர விரிச்சுவால்...

உதக்ய தார் ஶீத்யில்
கால்கள் கொம்புக்கக்
நடந்த போதும்
நாம் பெந்த
உண்மையான காந்தவங்கள்.

மனிச் சாரலில் -
நடுவந்தம் கூதலில்
நீண்ட வர்சைகளில்
நாம் -
சியுட் தண்டனைக் கைக்களாக...
சிவத்யான குந்தந்தநீக்கா ?

சிவையா ஶ்ரீநாதானிகளான
மெக்த -
பாராமுக ஶ்ரீநாதோம்பலி.

- சத்தியா.

சீருகதை

கண்ணம்மாவுக்கு அழ
வேண்டும் போல இருந்தது.
ஆனால் அப்படி அழுவதே
அவளுக்கு விசனப்படத்
தக்க அவமானமாக இருந்
தது. அவன் கூறிச்சென்ற
ஒவ்வொரு வார்த்தையும்
இதுவரையில் அவன் நடந்த
நடத்தைக்கு உச்சகட்ட
மாய் தொனித்து. அவனுக்
குத் தகுந்த பதில் கொடுக்க
வேண்டுமென்று கண்ணம்மா
நினைத்திருந்தா ளா யி னு ம்,
அவள் வாய் திறந்து பேசு
முன்னர் அவன் அங்கிருந்து
கிளம்பிப் போய்விட்டான்.

போகுமுன்னர் அவன்
குரமாகச் செய்து விட்டுப்
போன செய்கையை நினைத்
தால் அவளுக்கு கவலையும்
சிரிப்பும் வந்தது. அவன் ஐந்
தாறு முறை இப்படிச் செய்து
விட்டான். அப்படிச் செய்வ
தால் அவளின் மனதைக்
கசக்கித் துன்புறுத்தலாம்
என அவன் நினைத்திருக்கக்
கூடும். அப்படியொரு குரூர
உணர்வை அவன் தன்னி
டம் எவ்வளவு கவனமாகப்
புதுக்கி வைத்திருந்தான்

நீயும் நானும் !

செ. யோகநாதன்

என்று நினைக்கையிலே அருவருப்பு உண்டாயிற்று அவளுக்கு. வெளியே போனாள்.

அவன் இழுத்து வீசி முறித்து விட்டுப்போன ரோஜாச் செடி தரையில் துண்டு துண்டாய்க் கிடந்தது. இலைகள் கசங்கிக் கிழிந்திருந்தன. இரத்தத் திட்டுகள் போல உதிர்ந்து அங்குமிங்குமாய் சிதறிக் கிடக்கின்ற பூவிதழ்கள், நசிந்து தரையோடு கிடக்கின்ற சின்னச் சின்ன மொட்டுக்கள்...

அவளுக்கு நெஞ்சினுள் முள் குத்திற்று. அந்த இலைகளையும், தண்டுகளையும், கசங்கிய பூ இதழ்களையும் ஒவ்வொன்றாய் எடுத்தபோது அழ வேண்டும் போலத் தோன்றியது. மறுகணமே அழுகையை அடக்கிக் கொண்டாள். அழுவதே அவனுக்கு சந்தோஷம் தருமென்று அவள் அறிவாள். சிலவேளை அவள் அழுகின்றாளா என்பதைப் பார்ப்பதற்காக அவன் திரும்பி வரக்கூடும். அவள் அழுதால் அவனுக்கு திரும்பி ஏற்படும். அவள் தன்னிடம் தோற்றுப் போய்விட்டாளென்ற சந்தோஷம் கண்களிலே மின்னிடும். அலட்சியம் பொங்க அவளைப் பார்த்து சிரித்து மகிழ்வான் அவன். அப்படியெல்லாம் அவனிடம் தோற்றுப் போகக்கூடாது.

நிலத்தோடு தேய்ந்துபோன ரோஜா மொட்டுகளை எடுத்தபோது அவை இரத்தக் கூழ் போல நிலத்தில் கசகசத்துக் கொண்டிருந்ததை அவள் உணர்ந்தாள். ரோஜாப்பூவின் மணம் இப்போது கமழ்ந்தது. 'காலால் என்னை நீ மிதிக்கலாம். அப்போதும் நான் வாசனையாய் வீசுவேன். என் வாசனையை உன்னால் அழிக்க முடியுமா?' என்று அந்த நசிந்து போன மொட்டுக்கள் சத்தம் போட்டுக் கேட்கிறாற்போல இவள் உணர்ந்தாள். எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வேயின் வார்த்தைகள் பளிச்சென்று அவள் நினைவிலே கேட்டன: 'ஒரு மனிதனை அழிக்கலாம்; ஆனால் அவனைத் தோற்கடித்துவிட முடியுமா?'

சிதைந்து போன ரோஜாச் செடியை குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டு விட்டு திரும்புகையில் அவளை அவள் சந்தித்து நட்பான பின்னர் பேசிய முதல் நாள் நினைவிலே வந்தது. அவர்கள் நடந்து வருகையில் பூக்காரி ஒருத்தி எதிர்ப்பட்டாள். இவன் நின்று கமகம வென்று மணக்கின்ற குண்டு மல்லிகைச்சரம் வாங்கினான். அவளைச் சூடிக் கொள்ளச் சொன்னான். பூக்காரியிடமிருந்து தனியாக செக்கச் சிவந்த ரோஜாப்பூ ஒன்றினையும் வாங்கினான். அதை மிகவும் பவித்திரமாக கையிலே வைத்தவாறு மௌனமாக நடந்து வந்தான்.

பூவைச் சூடிய கண்ணம்மா, “எப்படி இருக்கிறேன் பாருங்கள்” என்று தலையைத் திருப்பிக் காட்டியபோது, திடுக்கிட்டு நினைவு கலைந்தாற் போல அவளைப் பார்த்து முகம் மலர, “சந்திரனுக்குப் பூச்சூடினாற்போல உள்ளது. மல்லிகைக்கு இன்னொரு மல்லிகையைக் கட்டினாற்போல” என்றவனை, “சரி அவ்வளவும் போதும்” என்று கூறி வாயில் விரலை வைத்தாள். அவன் அந்த ரோஜாப்பூவை அவளிடம் காட்டி, “கண்ணா, இதைப் பார்க்க உனக்கு என்ன தோணுது?” என்று கேட்டான். அவள் குறும்போடு சிரித்தாள்.

“என்னுடைய இதயம் போல இந்தப் பூ...” அவன் பெருமையோடு அவளைப் பார்த்தான்.

“கண்ணா சரியாகவே சொன்னாய்...வாழ்க்கையெல்லாம் உன்னை இந்தப் பூவினைப் போலவே வைத்துக் காப்பேன்...” சொல்கிறபோது அவனது குரல் தளதளத்தது.

இப்படித்தான் அவனது வார்த்தைகள். வெறும் வார்த்தைகள், இவற்றையெல்லாம் உயிருள்ள, இதயமுள்ள வார்த்தைகளாய் நினைத்து, தான் மோசமாக ஏமாந்து போனதை நினைக்கிறபோது அவளுக்கு நெஞ்சினுள் எரிச்சல் சுழித்தது. அவன் அன்றைக்கு சொல்கிற

போதே அவளுக்கு இலேசான சூந்தேகம்கூட ஏனோ ஏற்பட்டது. மனமும் குறுகுறுத்தது.

‘என்னை அவ்வளவுக்கு மென்மையான பொருள் போல, பாதுகாப்பதற்கு உரிய பொருள்போல நினைத்து என் இயல்புப்படி நடக்காமல் தடை செய்யாதீர்கள்... என் ஆளுமை சிதையாமல் என் போக்கிற்கே என்னை போக விடுங்கள்...’ என்று சொல்ல வேண்டும் போலவும் அப்போது அவளுக்குத் தோன்றிற்று. ஆனால் அந்த வார்த்தைகளை அவள் தவிர்த்துக் கொண்டாள். பின்னர் பல தடவைகள் அந்த வார்த்தைகளை அப்போதே சொல்லாமற்போய் விட்டேனே என்று கவலைப்பட்டிருக்கின்றாள்.

பெண்களை, தாங்கி வாழ்வதற்கான ஜென்மம் என்று சொல்லிச் சொல்லியே பலவீனப்படுத்தி அவளைப் புகழ்வது போல பாசாங்கு செய்கிற கொடுமையை நினைத்து ‘கண்ணம்மாவுக்கு எரிச்சல் வந்தது. ‘வாழ்க்கையெல்லாம் உன்னை இந்தப் பூவினைப் போல வைத்துக் காப்பேன்’ அவளுக்கு காறித் துப்ப வேண்டும் எனத் தோன்றிற்று. இவனுக்குப் பிரியமானவளாய் சொற்கேட்டால் இந்தப் பூவை கையிலே ஏந்தி மகிழ்வான். இவனுக்கு பிரியமில்லாமல் நடந்து விட்டால் காலுக்குள் போட்டு இதோ எதிரே குப்பைத் தொட்டியுள் இறந்து சிதைந்து போய்க் கிடக்கின்ற பூவைப் போல இதழ் இதழாய் உதிர்த்து, கசக்கி, நசித்து தரையோடு அழுத்தித் துவைத்து விசி எறிந்திருவான்...

சீ, என்ன அற்பத்தனம்:

திருமணமாகி இரண்டு மூன்று தினங்கள் ஆனதன் பிறகு அவள் புதியதாய் ஒரு கவிதை எழுதியிருந்தாள். ‘தொலைந்து போன கனவுகள்’ என்ற கவிதை, தலைப் பின் கீழே கண்ணம்மா என்று மட்டும் தனது பெயரை எழுதியிருந்தாள். அவன் கவிதைத் தலைப்போடு நின்று

விட்டான். மேலே தொடரவில்லை. முகத்திலே இலேசான சுழிப்பு படர்ந்ததை அவதானித்த அவள் புன்னகை மாறாத திகைப்போடு, "என்னங்க, கவிதையைப் படித்து அபிப்பிராயம் சொல்லுங்க? சீக்கிரம் கவிதையைப் போஸ்ட் பண்ணணும்" என்று கூறினாள்.

அவன் இருள் படர்ந்த முகத்தோடு அவளைப் பார்த்தான்.

"கவிதையை எழுதியது திருமதி கண்ணம்மா மனோகரன் அல்லது கண்ணம்மா மனோகரன் என்று எழுத வேண்டியதுதானே" என்று அவன் கூறியபோது அவளுக்கு ஆச்சரியம் தாளமுடியவில்லை.

"உண்மையாகவா இதைச் சொல்கிறீர்கள்?"

அவன் முகபாவம் மாறாமலே பதில் சொன்னான். "உண்மையாகத்தான், அதிலென்ன சந்தேகம்?" அவளுக்குள் எங்கேயோ அடியொன்று விழுந்தாற்போல உணர்ந்து மெல்ல அதிர்ந்தாளாயினும் தன்னை சமாளித்துக் கொண்டாள்.

"எனக்கு சரியாக சிந்திக்கத் தெரிந்த நாளிலிருந்து நான் இனிஷியலே போட்டுக் கொள்வதில்லை என்று உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே...எதற்காக இனிஷியல்? என் சுயத்தை நானே ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கவா இனிஷியல்? கொஞ்ச காலம் இன்னாருக்கு மகள்— இன்னாரைச் சார்ந்தவள் என்று சொல்ல இனிஷியல், பிறகு இன்னாருக்கு மனைவி இன்னாரைச் சார்ந்தவள் என்று சொல்ல இனிஷியல்! நான் எப்போது யாரையும் சார்ந்து இரண்டாந்தரமாய் வாழப் பிரியப்படுகிற பெண் இல்லை என்று கூறிய போது என்னை வியந்து வியந்து பாராட்டியது நீங்கள்தானே...?"

மனோகரன் ஏளனமாக அவளைப் பார்த்தான். கண்களிலே விஷமம் மின்னிற்று, வார்த்தைகளில்

உதாசீனம் சிதறிற்று. “அது வார்த்தை, இது வாழ்க்கை...”

அந்த வார்த்தைகள் தனது கன்னங்களில் அறைந்தாற் போல அவள் உணர்ந்தாள். உண்மையாகவே அவளின் கன்னங்களில் மாறி மாறி அவன் அறைந்திருந்தால்கூட கண்ணம்மா அவ்வளவாக அதிர்ந்து போயிருக்க மாட்டாள். அப்படியே அவள் தனது தலையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். தனது ஆதார பலமே உடைந்து சிதறினாற் போல அவளினுள் பிரமை.

அவனது எழுத்துக்கள்தான் அவன் மேல் அவளை விருப்பங் கொள்ள வைத்து, மூர்க்கமாய் அவனோடு ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தன. அவனது ஒவ்வொரு எழுத்திலும் புதிய கருத்துக்கள் சீறி ஒலித்தன. மெருகூட்டிப் பரிமளித்தன. அலையலையாய் வாசகர்களை அவனது எழுத்துக்கள் நிறையவே அவனை நோக்கிப் புரள வைத்தன. ஆனால் அவையெல்லாமே வெறும் வார்த்தைகள் என்று இவன் சொல்கிறானா?

“இனிஷியலை எழுதிவிட்டு கொண்டு வந்து காட்டு, அப்புறம் கவிதையைப் பார்த்துவிட்டு அபிப்பிராயம் சொல்லுவேன். பிறகு திருத்தி எழுதியபின் பத்திரிகைக்கு அனுப்பலாம்” என்று வெகு சாதாரணமாய் கூறிவிட்டு அவன் உள்ளே போய் விட்டான்.

அந்தக் கவிதையை சுக்கல் சுக்கலாக வீசி எறிந்து விடலாமா என்ற மூர்க்கம் அவளினுள்ளே புயலெனச் சீறிற்று. மறுகணமே அவள் தன்னைக் கடிந்து கொண்டாள். ‘அவன் மேல் கொண்ட ஆத்திரத்தை ஏன் உன்னைத் தண்டிப்பதன் மூலம் நீ தீர்த்துக் கொள்ள நினைக்கின்றாய். அது அடி முட்டாள்தனம்...’

அவள் கவிதையை அப்படியே கவரில் போட்டு பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைத்தாள். மறு வாரமே அது பிரசுரமாகியிருந்தது. அவன் அதைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டவனாய் கூட்டிக் கொள்ளவில்லை. வார்த்தை களிலே கூட எந்த மாற்றமும் இல்லை.

இந்தச் சம்பவம் நடந்து ஒரு வாரம்கூட கழிய வில்லை. கண்ணம்மா உள்ளே உட்கார்ந்து புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். வெளியே பேச்சுக் குரல் கேட்டது. அவளின் பெயரும் பேச்சில் அடிபட்டது. உட்கார்ந்தபடியே கவனித்தாள்.

மனோகரனோடு வேறு சிலர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“நீங்கள் அவளை கவியரங்கத்திற்குக் கூப்பிட வந்ததற்கு மிக நன்றிங்க. ஆனால் அவள் ரெண்டு மூணு நாளா ஜூரத்திலே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். இன்னும் ஒரு வாரத்துக்காவது ‘பெட் ரெஸ்ட்’டில் இருக்க வேண்டுமென்று டாக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு அடுத்த வாரம் அவளுக்கு பெங்களுர் போக வேண்டியிருக்கும். ஆகையால் அவளால் கவியரங்கத்திற்கு வர முடியாதுங்க. அப்ப நீங்க போயிட்டு வாரீங்களா...?”

காலடி ஓசைகள் வெளியே மெல்ல ஒலித்து ஓசை மங்கின. கண்ணம்மா எதையும் யோசிக்காமல் எழுந்து வெளியே போனாள். அவன் சாவகாசமாக உட்கார்ந்து வெகு கவனமாக புத்தகமொன்றைப் படிப்பது போல பாவனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

செருமினாள்.

“ஏன் அப்படிச் சொல்லி அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பி வைத்தீர்கள்?”

வெகு அமைதியாக அவன் பதில் சொன்னான்:

“அது என் இஷ்டம்.”

“அது என் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம்...”

“இருக்கலாம், ஆனால் எனது முடிவுதான் உனது முடிவாயிருக்க வேணும். நீ இப்படியெல்லாம் வெளியே போய் வருவது எனக்கு இஷ்டமில்லை... நான் சொல்வதைக் கேட்டு நட...”

அவளுக்கு கைகள் நடுங்கின. வெறுப்போடு அவனைப் பார்த்தாள். சிறு புழுவைப் போல அவன் தெரிந்தான்.

“இப்படிச் சொல்ல உனக்கு வெட்கமாயில்லை...?” அவள் சொல்லி முடிக்குமுன் பளீரென்று அவளின் கன்னத்தில் அவன் அறைந்தான். அவளின் உடல் தாறுமாறாக உடைந்தாற் போல அவள் அதிர்ந்து தடுமாறினாள். கன்னம் ஜிவ்வென்று எரிந்தது.

அவளுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. அளவு கடந்த வெறுப்போடு அவனைப் பார்த்தாள். இவன் பெண் விடுதலை சமத்துவம் பற்றி எவ்வளவு பேசியிருக்கிறான்! எழுதியிருக்கின்றான்! அவைதான் அவன் மேல் அவளை ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தன. அவள் எழுதிய கவிதைகள் எல்லாவற்றையும் அவன் தன் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடினான். விமர்சனங்கள் எழுதினான். கல்லூரி மாணவர்களிடையே அவள் உன்னதமாக ஆதர்சமாகத் துலங்குவதைப் பற்றி எவ்வளவோ நாட்களாக அலுக்காமல் அவன் பேசிக் கொண்டிருந்திருக்கிறான்...

இன்னுந் தணியாத கோபத்தோடு அவன் உறுமினான்: “மரியாதை இல்லாம என்னோடு பேசாதே. முதலில் எனக்கு நல்ல மனைவியாய் இருக்கக் கற்றுக்

கொள்... அவ்வளவு மன உடைவிலும் கண்ணம்மா வுக்கு அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் விழுந்து விழுந்து சிரிக்க வேண்டும் போல மனம் உறுத்திற்று.

ஏளனத்தோடு மனோகரனைப் பார்த்தாள் கண்ணம்மா. அவளின் வார்த்தைகள் நையாண்டி செய்தன. "என்ன? என்ன அது, நல்ல மனைவியாகவா...?" அவள் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு சிரித்தாள்.

"நினைவிருக்கிறதா? மனைவி, துணைவி என்ற சொற்களெல்லாம் ஆண் மேலாதிக்கம் ஏற்படுத்திய பதப் பிரயோகங்கள் என்று நான் ஒரு நாள் கூறியபோது என்னை வியப்போடு பாராட்டியது நினைவிருக்கிறதா? அப்போது, நாம் இருவரும் இலட்சிய வாழ்க்கையின் பங்காளிகளாயிருப்போம் என்று வாக்குறுதி தந்தது ஞாபகத்தில் இருக்கிறதா...?"

அவள் தனது சுருள்சுருளான தலைமுடியை விரல்களால் அழுத்திப் படிய வைத்தவாறே ஏளனமும் கோபமும் தொனிக்க கண்ணம்மாவைப் பார்த்தாள். "இங்கே பார், நீ அதிகம் பேசாதே. நான் பல தடவை உன்னிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். வார்த்தைகளையும் வாழ்க்கையையும் போட்டுக் குழப்பாதே... நீ அதிகமாகப் பேசாதே, நான் சொல்வதைக்கேட்டு நட, இப்படியே நீ வாயாடிக் கொண்டிருந்தால் கல்லூரி வேலையையும் ராஜினாமா செய்துவிட்டு நீ வீட்டிலேயே நிற்கவேண்டி வரும். கல்லூரியில் வேலை செய்து நாலு காசு சம்பாதிக்கிற காரணத்தால் உனக்கு திமிர் ஏறியிருக்கிறது" கண்ணம்மா அவனைப் பார்த்தாள். புன்னகை செய்தாள், ஏளனம் பொங்கியது புன்னகையிலே.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்?"

“எனது அவசரப்பட்ட முடிவுக்காக இப்போது வயிறெரிந்து சிரிக்கிறேன்...”

மனோகரன் குரூரமாகச் சிரித்தான். “ஆனால் சிரிப்பு எப்போதும் அழகையில்தான் முடியும்...”

“நான் அழ மாட்டேன்...” என்று பளீரென்று சொன்ன கண்ணம்மா தொடர்ந்தாள், “தோற்றுப் போனவர்களும், பலவீனமானவர்களும் தான் அழுவார்கள். நான் அப்படியானவள் அல்ல...”

“ஓ...” என்றவாறு அவள் அருகே வந்தான் மனோகரன். எதிர்பாராத விதமாக எட்டி அவள் வயிற்றிலே ஓங்கி உதைத்தான். கண்ணம்மா நிலை குலைந்து போய் கவிந்து நிலத்தில் சரிந்தாள். உடலெல்லாம் விண்ணென்று உடைந்தது. நிலத்திலே தலைமோதி பொறி கலங்கிற்று. தலையை உலுப்பிக் கொண்டாள். நெற்றியில் பிசுபிசுத்த இரத்தத்தை விரல்களால் தொட்ட வாறு தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு எழுந்தாள். மனோகரனை ஏளனமாகப் பார்த்தாள்.

பின்னர் விழுந்து விழுந்து சிரித்தாள். சிரித்து முடிந்ததும் கண்களில் தீட்சண்யம் பொங்க, “எப்படி?” என்றாள். மறு கணமே அவளின் முன்னே, தான் சிறுமைப்பட்டுப் போனதாக மனோகரனுக்கு உணர்வு தட்டிற்று. உடம்பு ஆத்திரத்தினால் நடுங்கிற்று. “திமிர் பிடித்த தேவடியா...” என்று தொடங்கி கெட்ட வார்த்தைகளால் கண்ணம்மாவைத் திட்டியவாறே வெளிக்கதவை அறைந்து சாத்திவிட்டு அங்கிருந்து அவன் வேகமாகப் புறப்பட்டான்.

கட்டிலில் படுத்திருந்தவாறே ஆழ்ந்த யோசனையிலிருந்தாள் கண்ணம்மா. இனி என்ன செய்வது என்ற

கேள்விதான் அவளது மனதிலே சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. படித்த நாவல்கள், சினிமாக்கள் நினைவிலே வந்தன.

இப்படி ஏமாந்து இம்சைக்குள்ளான பெண்களின் முடிவை இவை எப்படிச் சித்தரிக்கின்றன? கணவனின் காலில் விழுந்து மன்றாடி அவனிடம் சரணாகதியடைந்து அடிமையாய் வாழலாம். கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு தற்கொலை செய்யலாம். விவாகரத்து செய்து கொள்ளலாம். அல்லது சூட்டுகேசை எடுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு விடலாம்...இவை மட்டுந்தானா இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வுகள்?

அவள் புரண்டு படுத்தாள். சமையலறையில் பாத்திரங்கள் உருளும் சத்தம் கேட்டது. கண்ணம்மா மனதிற்குள் சிரித்துக் கொண்டாள். சரியான பசியில் வந்த மனோகரன் சமையலறையில் உணவு தேடிக்கொண்டிருக்கின்றான். அவள் சமையலே செய்யவில்லை இன்றைக்கு.

கண்ணம்மா கட்டிலில் இருந்து எழுந்தாள். மேஜைக்குச் சென்றாள். பேனாவை எடுத்து கல்லூரியின் பாடக் குறிப்புகளை எழுத நினைத்தாள். கையெல்லாம் ரோஜாப்பூ இன்னும் மணந்து கொண்டிருந்தது. இந்த வீட்டிலேயே, இந்த உறுதியான உணர்வுகளுடனேயே வாழ்வது என்று அவள் தீர்மானித்தாள்.

இன்னும் ஒரு முறை அவன் குரூரமாக நடக்க முயன்றால், "இப்படியெல்லாம் சிறுபிள்ளைத்தனமாக நடந்து கொள்ள வேண்டாம்...இம்சைக்குப் பதிலாக இம்சையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற மனத் துணிவு கொஞ்சங்கூட உங்களிடம் இல்லை..." என்று மனோகரனுக்கு கூறவேண்டும் என்று கண்ணம்மா மனதினுள் உறுதி செய்துகொண்டாள்.

முற்றும் .

X - X - X.

வாசகர் கடிதங்கள்.

தொழைமையுடன்,

"கண்" ஆசிரியர் குழுவினர்க்கு

வணக்கம். தங்கள், ஜூனி 1989 ற்கான இந்நைழிப் படித்தோம். ஆக்கங்கள் யாவும், ஆரோக்கியமாக இருக்கின்றன.

மேலும், கண்ணி வெளியாக்கியுள்ள 'நிஜதரிஉடலின் ஐதிரா ப்பிய கழிந். எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் ஆலோசனைக் கூட்டம் பற்றிய விமர்சனம் வரவேற்கப்பட வேண்டியதொன்று. 'நிஜதரிஉடலு' குறிப்பிடுவது போன்ற ஐ. த. எ. ஒன்றியத்தை தனது செயற்பாட்டைப் பற்றிய அலுவலு முறைகளையும்; ஒன்றியத்தின் அமைப்பையும், "புனர்த்தாரணம் செய்வது பயனளித்தாகவே இருக்கும்". நாங்கும், இக் கருத்தை வரவேற்கின்றோம். ஆயினும், "நிஜதரிஉடலு" வால், முனைவைக்கப்படாத சில கருத்துக்களை நாம் கண் பத்திரிகையுடாக ஐ. த. எ. ஒன்றியத்தினது கவனத்திற்கு கொண்டுவர எண்ணுகின்றோம். அது போன்ற, அகத்தியானது 'விடல்' என்ற சிறுகதை பற்றிய எமது பார்வையையும் (விமர்சனத்தனத்தையும்) தெரிவிக்க விரும்புகின்றோம். இதற்கு, 'கண்' பத்திரிகை, வழிவகை செய்யும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எமது கருத்தை பதிந்து கொள்கின்றோம்.

'நிஜதரிஉடலு' விடல், விமர்சனத்தொடாகவே ஐ. த. எ. ஒன்றியத்தினது அமைப்பு செயற்பட்டு வருவதை நாம் அறிந்து கொண்டோம். இவ்வித அமைப்புகள் உருவாவது மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆயினும், அது ஆரோக்கியமான அமைப்பாக இருந்தால் அதன் வளர்ச்சிக்கும், சமுதாயத்தில் அது, நிறுத்தும் மாபெரும் சேவைக்கும் நிகரேது...? ஆகும், பாருக்கின்றீர்... ஐ. த. எ. ஒன்றியத்தினது செயற்பாடு பற்றிய விளக்கங்களை உண்மையில், அக் கூட்டத்தில் உரிளவர்களிடிக் காட்டிய கருத்துக்கள் யாவும், மனிதசமுதாயத்தினுமேம்பாடு பற்றியும், உழைக்கும் மக்களின் விடல் பற்றியும் சிந்திப்பவர்களால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும். அவர்களின், கருத்துக்களையும்-வாதங்களையும் ஐ. த. எ. ஒன்றியம் கருத்திலெடுத்தித் தனது செயற்பாட்டைப் பற்றி

மறு பரிசீலனை செய்தால் ஆராக்கியமாக இருக்குமென்று எண்ணுகின்றோம்.
 தமிழ் பேசும் மக்கள் 'தமிழ், தமிழ் என்றும்; தமிழன்
 தமிழன் என்றும் கத்துவதால் மட்டுமே மாஸிட சமுதாயம் அடக்குமுறை
 ஒருக்குமுறைகளிலிருந்தும், சுரண்டலிலிருந்தும் விடுதலை பெற முடியாது.
 உழைக்கும் மக்களின் வரிக்க உணர்ச்சி முனைப்புப் பெற்று-வரிக்க
 பேதமற்ற சமுதாயத்தை அமைக்கும் நோக்குடன் சோஷலிசப்
 பாதையை நோக்கி 'மக்கள் ஐக்கியமாகி, போராடும் போதே
 மாண்புமிகு விடுதலை பெறும். இதுவே, வரலாறு எமக்குத் தந்த பாடமாகும்.

ஆனால், இன்று உழைக்கும் மக்களின் நியாயமான உழை
 ப்புச்சக்தியை உண்டு கொடுக்கும் முதலாளித்துவம் அவ் மக்களை எப்
 படி வேட்டையாடலாம் என்று திட்டிப் போட்டு மாஸிட சமுதாயத்
 தில் பல பிளவுகளை ஏற்படுத்தி விட்டது.

அதுபோல்-தன் வரிக்க சார்புடைய "அரசியல் முத
 லாளித்துவம்", 'கையல் எழுத்துக் கொண்டு தாழ் இருந்த-இருக்கும்
 இருப்புகள் கெல்லாந், படைப்பிலக்கியத்தையும், பத்திரிகைகளையும்,
 ஸ்ரீபோக்களான எழுத்தாளிகளையும் 'பணம் குவிக்கும் நோக்கம்
 ஒன்றையே கருத்திற் கொண்டு, இலக்கிய வியாபாரிகளாகவும்
 சமூகப் பொறுப்பற்ற 'அறிவு ஜீவிகளாகவும் 'ஆக்கி வருகின்றது.
 இதன், பிண்ணியிலிருந்து வந்தவர்களே நம் மத்தியிலும் அவ்வப்போது,
 தலைகாட்டி நரிதனம் புரிகிறார்கள். இவ்வேளையில், உழைக்கும் மக்க
 ளின் உதவியும், மேம்பாட்டிலும் அக்கறை கொண்டோர், அத்தகைய
 "சமூகத்திணை" எதிர்த்து ஒரு, கருத்தியல் போராட்டமே செய்ய
 வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், உலகின் சுரண்டல் ஆக்கிக் சக்திகள் இன்னும்,
 பிச்சுள்ளாள் பழம்மவாதிகளுடன் இணைந்து-ஸ்ரீபோக்கான வளர்ச்சியின்
 மீது தடைக்கற்களை வீசிக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தால், அப்
 பழமைவாதிகள் வீசும் கற்களை அவர்கள் மீதே திருப்பிழும் கருத்தி
 யல்போராட்டம் அவசியமானது, என்று எண்ணுகின்றோம்.

இந் நிலையில்-எம் மத்தியில் தோன்றியிருக்கும் ஜி. த. எ. ஒன்றியத்தினால் செய்தி பாடுகளைச் சற்று தெளிவாக விளக்கிக் கொள்ள முற்படுகிறோம். "என்தவிதக் கருத்தும் இல்லலையென்றும், இலமறைகாயாயிருக்கும் எழுத்தாளர்களை வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதை விட 'என்க' ளுக்கென்று பெரிதாக, ஒரு கருத்தமில்லை" என்ற ஜி. த. எ. ஒன்றியத்தினது கருத்து எம்மையும் மிகவும் குழப்பத்திலாத்தியது. (கூட்டத்திலிருந்தவர்களின் நிலைமை போன்றது என்றும், எடுத்துக் கொள்ளலாம்.) ஆயினும் அவர்களின் அபிலாசையான "எழுத்தாளர்களை வளர்க்கும் பணி" ஒரு சமூக உணர்வாகும். இந்த உணர்வையும், தம்மையும் அதலாடாக ஐக்கியப் படுத்த முடியாமலே அவர்கள், தங்களைப் பற்றி தெளிவாக புரிந்து கொள்ளாத இருக்கிறார்கள், என்று எண்ணவேண்டிய சர்ப்பாக்கிய நிலை தோன்றியிருக்கிறது.

இதனால், அவர்களது முற்போக்கு அம்சமான இவ் அபிலாசைகளை வலவாக்கி சமூகத்தினது, இன்றைய தேவைக்கேற்ப இவர்கள் எழுத்தாளர்களை வளர்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் எமதுபின்வரும் "கருவிகோளை" குறித்துரைக்க விரும்புகின்றோம்.

மனித சமூகத்தின் பால் ஏற்படும் உணர்வென்பது சமூகம் முழுமைக்குமான சிந்தனையாகும். அத்தோடு, முற்போக்கான வளர்ச்சியில் ஒளிவொரு அம்சத்திலும் பார்வை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். வரலாறுகள் தோன்றிக் கொண்டிருப்பதை முன் கூட்டியே புரிந்து கொள்ளுதல் வருங்காலத்தார்க்கு எது உகந்தது-எது சாத்தியமானது - நடைக்க வேண்டியது என்று முன்கூட்டியே தீர்மானிப்பது; அத்தோடு, ஓரோக்கியமான சமூகமாற்றத்திற்கு (வர்க்கப்போராட்டத்திலாடாக, வர்க்கப் பேதமற்ற சோஷலிஸ்ட் அரசை நிலுவதல்) வித்திடும் வளர்ச்சிக்குத் தடையாகவுள்ள சமூகச் சீர்கேடுகளையும் அகற்ற சரியான திட்டங்களுடன் ஜி. த. எ. ஒன்றியம், முன்னிற்க வேண்டுமென்பதே எமது நோக்கமாகும். -மற்றும்படி, அவ்வொன்றியத்தின் முயற்சிகளை குறைகூறுவது எமது நோக்கமில்லை.

இந்த வகையில்—

“பொதுவான காரணிகளில் தனி

நிகழ்ச்சிகளின் பாதிப்பதையும், தனிக்காரணிகளில் பொதுவான நலன் பாதிக்கப்படுவதையும் உணர்ந்து, எல்லாவற்றிற்கும் இய்யிவள்ள “இயக்க வியலி” தொடர்புகளை காண்பது இன்றைய தேவை! உழைப்பாளிகளினிற்றி இவ்வுலகம் இல்வயாததால், மனித உழைப்புகீழ்ம், மனித மதிப்புக்கூக்கும் சிறந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்காத இவ்வுலகை மாற்றும் உழைப்பாளர் களின் போராட்டத்திற்கு எழுத்தாளர்களின் பங்கு அவசியமானது. இந்த வகையில் ஐ. த. எ. ஒன்றியம் தனது கருத்துக்களை மறுபரிசீலனை செய்வதும், புனர்த்தாரணம் செய்வதும் ஆரோக்கிய சூழ்நிலைகளை, மாணிட வர்க்கத்திற்கு உருவாக்கும்.

இவைகளை விட்டுவிட்டு, “யாற்பாணத்தமிழன் ஒருவன்,

இந்தியத் தமிழன் தூறு பேருக்குச் சமமென்பதும்”

“வயிற்றுக்குத்தை நடுபிலுவம்வடக்கத்தையாணை நம்பப்படாது எஃபதும்

“ஆட்பரம்பரை ஆனத் துடிக்கிறது” என்ற எமது மரபுவழிக் கோஉஃங்களால், எம்மை நஃமே தாழ்த்திக் கொண்டு—நிலபிரபுத்துவ எச்ச சொச்ச முதலாளித்துவ சிந்தனைகளை வளரவிடுவதைத் “விர மக்களுக்கு, எவ்வித முற்போக்குப் ஊனிகளையும் செய்யத் தவறி விடுவோம்.

ஐ. த. எ. ஒன்றியம் தனது செயற்பாடுகளை உழைக்கூழ் மக்களின் வந்தலெக்காக அந்நிப்பனித்து செய்வாற்றும் என நதியுக்கீழும்.

அடுத்த ‘விலை’ சிறுகதை பற்றிய எமது, சிறு அபிப்பிராயம். திகிலித்தியர், வழமையான நாவல்-சிறுகதைகளின் மரபுவழி நடையை உடைத்து புதிய முறையில் கதை சொல்ல முயற்சிப்பதால் அக்கதையோடு “மனம்” ஒன்றி மயக்கிறது. ஏதோ சம்பவக் கோரிவை போல் நகர்கிறது கதை. இது மட்டுமன்றி வாழ்வியல் சீர்கேடுகளை சாதாரண நிலையில் அணுகி விட்டு, திடீரென “புறநிலை”, என்றும் உற்பத்திச் சாதகங்கள், உற்பத்தி உறவுகள், உற்பத்தி சக்திகள் என்றெல்லாம் கதை நகர்வதால் இது சாதாரண வாசகனின் தலையில் கோடாரியால்

கொத்தகளைப் போன்ற ஒரு பிரேமையைத் தோற்றுவிக்கும், வர்சுகள்
எதையுமே புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. அகஸ்தியர்
ஐயா நீங்கலுமா. . . . ?

- ப.வி. ஸ்ரீரங்கன் .
மேந்த சிதர்மன்
7/11/89 .

மனிப்பிறகுரிய 'கண்' ஆசிரியர்க்கு

ஆவணத் திங்கள் 'கண்' உணர்வுப் பார்த்தேன். முன்பு
யுள்ளும் பார்க்க தாம் குறைவாக இருந்தாலும், அமைப்பு நன்றாக இரு
க்கின்றது. கண்ணிற்குரிய ஊட்டச்சத்துக்கள் குறைந்து விட்டது போலிருக்கி
ன்றது. சில அசமந்தத்தனமான குறைகளுக்கும் நிறைவுகளோடு கலந்திருக்கின்றன.

அட்டைப் படத்தை ஏன் இப்படி அழகாகக் கீறினீர்கள்?
குரங்கிலிருந்து நேரடியாகக் பிறந்த மனிதர்களாகவாக இன்றிருக்கின்றீர்
கள். ஆண்கள் பெண்களை வந்த நிலைக்கு அளக்கி விட்டீர்களா? ஏன்?
வேறுநல்ல கருத்துக்கள் கண்ணிற்குத் தெரியவில்லையா? அல்லது கீறக்
கூடியவர்கள் இல்லையா?

தொழிக்கு ஒரு மடல் கனடியாகவெயிருந்தது. கண்
மனிப்பால் முக்கியமான பகுதி இதுதான். 'பெண் விடுதலையை முன்பு
உட்பது யார்? கட்டுரை ரொம்ப பிரமாதமாயிருந்தது. எங்கும் பொது
வான நடைமுறையல்லும்களே கையாண்டு வருகிறது. நெஞ்சத்தில் நிலை
க்கக் கூடியது.

சிறு கதை நல்ல கருவாக இருந்தாலும், கதையை
நடத்திய முறை கேவலமானது. நான் எழுத்தில்திரு. அகஸ்தியரின் கதை
களைப் படித்து அவர் மேல் நன்மதிப்பை வைத்திருந்தேன். இங்கு

அவர் நிலை தலைகீழாக இருந்தது. நான் உச்சரிக்கவே லுஷ்டிகப் படுகின்ற ஒரு வார்த்தையை (சரக்கு) சூசிரியர் கையாண்டிருந்தார். விலைமாதரைத் தான் 'சரக்கு' என்றழைப்பண்டு. இப்போது மனைவியையும் காதலியையும் சொல்லாமலவிரிந்து மருவிட்டது? நல்ல சிந்தனையோடு எழுதும் எழுத்தாளர் இப்படி என் தரக்கின்றவான சொற்களைப் பிரயோகப் படுத்த வேண்டும்? சமூக வழக்கத்திலுள்ள சொல் தான் அதற்காக. . . . காலநிலைமாற்றத்தால் ஏதோ கண்டபடி எழுதி விட்டார். அதைவெளியிட்டதும் . . . . சங்கமல்லவா? (மகளிர் சங்கம்) அப்பவரிடம் எழுதிவிட்டார் என்று சொல்லி படித்துப் பார்க்காமலே போட்டுவிட்டீர்களா? 'ஆண்க்கும் அடி சங்கும் கொஞ்சம் அக்கறை யோடு செயற்பட்டால் நல்லது.

ஐ. த. எ. ஒன்றியத்தின் கூட்டத்தை 'கூடி' ஒரு மூலையி லிருந்து பாடித்திருக்கின்றது அதன் முழு அம்சங்க்கும் பாரிவையிடப்பட விடலை. அடியேனும் அக் கூட்டத்திற்கு பிரசன்னமாயிருந்தேன்.

சூசிரியர் திரு. காராளபிள்ளையுமி திரு. அகஸ்தியரும் ஏதோ பழைய விரோதங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு விளாசியிருந்தார்கள் இருவரும் ஊரில் ஏதும் பிரச்சனைப் பட்டார்கள்ளோ தெரியாது. அன்றைய கூட்டத்திற்கு சம்பந்தப்படாதவற்றை யெல்லாம் பேசினார்கள். நடைமுறையற்ற மலட்டுத்தனமான தத்துவவாதி திரு. அகஸ்தியர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பதற்கு மேற்பட்ட சாதிகள் இருக்கின்றதென சொன்னாரே, நல்ல வேளை இது யாழ்ப்பாணத்திற்கு கேட்காமல் போனது. அவருடைய நாவொன்றை வெளியிட ஒன்றியம் மறுத்தவிட்டதை அக் கூட்டத்தில் தெரியப்படுத்தியிருந்தார்கள். அதுதான் வைதாரோ நெய்தாரோ, நான் அவரை வையவுமில்லை—நெய்யவுமில்லை அவர் பாவம் அப்படியே வைத்துக்கொண்டேன்.

மரணிக்கவர்க்கு மெளன். அஞ்சலி செலுத்தாதது
பரிசீலயமற்ற கூட்ட அமைப்பாளர்களின் தவறு. அதனை ^{சுடர்} கூட்டிக்காட்டியது

முறையே, ஏதோ ஆதிதிரப்பட்டு சண்டமாருதமாகக்கேட்க என்னவோ 'போலா கிரிட்டலு. கலசச்செல்வனின் கேள்விகள் நியாயமானவைதான். அதற்கு ஒன்றியத்தினரின்க்கணிக்க முயன்றதையும் அதைத் தடுத்ததையும் நான் அவதானித்தேன். அச் சூழ்நிலையில் அது சமாரித்ச்யமானதுதான்.

ஒன்றியம் இங்குள்ள எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் உள்ளடக்கியதாக இல்லையென்ற கருத்தை ஏற்கின்றேன். இலங்கை மகனிர சங்கம் 'எல்லாப் பெண்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றதா? அது அவர்களின் தெரியாத சனமாக இருக்காது அல்லது அயலாசத்திற்காகவும் இருக்காதென்றண்ணுகின்றேன். எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் தியாக மனப்பான்மை இருக்காதே. அவர்களின் கருத்துக்களைப் போல் எழுத்தைப்போல் நடைமுறை வாழ்க்கை அமைவதில்லையே. எல்லோரும் தலைமந்தவத்திற்குத்தான் சூசைப்படுவார்கள். இதை அவர்களோ நீங்கலோ சொல்லியா தெரிய வேண்டும். குழந்தைக்கு முதல் தாயும் தகப்பனும் தான் உரிமையாளர்கள். அதன்பின்தான் இனசனம், நட்பு, உறவுமுறைகள், சகோதரங்கள், கருத்து இல்லையென்று சொல்லுபவர்களே. எந்தக் கருத்தும் இல்லாமலே எந்தக் காரியமாவது நடக்குமா? நம்மையெல்லாம் ஸ்டாடார்களின் ஆக்க செகல்லியிருப்பார்கள். அவர்களிடம் இருக்கும் கருத்தை என்னெவ்வன்றிய விட்டார்களா?

'கணி' பார்வையில் தெளிவு வேண்டும், பெண்களிடையே சுயசிந்தனையையும், விழிப்புணர்வையும் வளர்க்கக் கூடியதாக அமைவ வேண்டுமென வேண்டுகின்றேன்.
- இராசமணி. பி.சி. 10.

விஜய சிறகதையல் - நீங்கள் உச்சரிக்கவே விடக்கூடாது என்று சொல்லி ஆசிரியர் கையாண்டிருந்தார் என்று ரமேஷ் நந்தீசன். வாழ்வியல் சார் கதைகளை பாத்திரங்களின் குணவியல்நிகழ்வுகளை விளக்கும் போது அவர்கள் உதக்கில் பாஷ்ச்தம் உரார்த்தகதைத்தான் ஆசிரியர் பிரயோகப்பர்.

நீங்கள் ரமேஷ்மாநர் கண் அழைப்பு படித்துப் பார்த்தால் கவனயீனமாக கருக்கவில்லை.
- ஆசிரியர் குரு.

மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியர் குழுவினர்களுக்கு!

பெண் விடுதலை நோக்கிய தங்களை 'கண்' இதழின் எண்ணத்திற்கு எனது பாராட்டுக்கள். எனது இப்பாராட்டுக்கள் தங்களை இதழின் கருத்துக்களை சரியானது என்று நோக்கியமையவில்லை, மாறாக ஒரு முயற்சிக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

இவ்விய தோழியே

பெண் விடுதலை என்பது இன்று மிகவும் குழப்பகரமான பதப்பிரயோகம் ஆகியுள்ளது, என்பதே எனது கருத்து. பிரச்சனையின் ஆழமான சமூக பொருளாதார நிலைமையை நோக்கி அது அதனை தீர்ப்பதற்குரிய முயற்சிகளின் இறங்காத பெண்விடுதலை பற்றி பேசுவதும் பிதற்றுவதும் வேதனைக்குரியது. அது தங்களை இதழுக்கும் பொருந்தாது.

பெண் விடுதலை என்ற பதப்பிரயோகம் தனித்து பெண்கள் மட்டுமே சார்ந்த விடுதலையின் பிரச்சனையல்ல, ஒரு சமூகப் பிரச்சனை. சமூகத்தின் பொருளாதார சமூக நிலை சார்ந்த பிரச்சனை. இதைத் தீர்ப்பதற்கு பெண்கள் தனித்துப் போராடுவது என்பது வெட்டிப் பேச்சு. மறுபுறம் பெண்களின் சுதந்திரமான சமூக வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் உயர்ந்து நிற்கும் சோஷலிஸ முகாம் நாடுகின்ற கருதலாக நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

இந் நிலையில் தாங்களின் உண்மையாகவே பெண்விடுதலையை நேசிப்பவர்களாக இருப்பின் ஒரு போராட்டத்தின் உட்களை இணைத்துக்கொள்ளவே பலம் வேண்டும். ஒன்று தமிழீழ யுத்தத்தில் உட்களை ஒரு பகுத்துவதுடன் (ஆயுதம் தூக்கி மட்டுமன்றி உட்கள் நிலையின் இருந்தவாறு உட்கள் நிலைக்கேற்ப) அதனது சமூக-பொருளாதார மாற்றத்திற்கான பக்கங்களை சரியாக கிரகித்து உட்கள் ஆவேசமான பெண் விடுதலை கோசங்களை மேலும் மேலும் உரமாக முனைவயுங்களி. அல்லது பிராணவியலின் சமூக அமைப்பு மாற்றத்திற்கான ஒரு போராட்டத்தில்

பிரான்ஸில் குடியேறியுள்ள டாலாபோபனா டிரோர் என்ற ஆப்பிரிக்கப் பெண்மணிக்கு பிரெஞ்சு நீதிமன்றம் சம்பத்தில் மூன்று வருட சிறைத்தண்டனை அளித்துள்ளது. அவர் செய்த குற்றம்தான் என்ன? 1984-ல், பிறந்து ஒரு வாரமே ஆகியிருந்த தன்னுடைய மகளுக்கு இரண்டு ஆப்பிரிக்கப் பெண்கள் மூலம் பிறப்புறுப்பில் ஆபரேஷன் செய்தார்.

பெண் குழந்தைகளின் புற பிறப்புறுப்புகளில் செயல்படும் இந்த ஆபரேஷன்(1), டிரோரின் தாய்நாட்டில் ஒரு முக்கியமான சடங்காகும். பிறந்து ஒரு வாரமே ஆகியிருந்த குழந்தை ஆஸாவுக்கு இந்த ஆபரேஷனால் ரத்தப்போக்கும் நோய்த் தொற்றும் ஏற்பட... மகளை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துப் பேர்யிருக்கிறார் டிரோர். ஓர் அறியாச் சிறுமியின் பாலுறுப்புகளைச்

சிதைத்த குற்றத்துக்காக டிரோர் மீது பிரெஞ்சு அதிகாரிகள் விசாரணை நடத்தத் தொடங்கினார்கள். ஏற்கெனவே பிரான்ஸில் குடியேறியுள்ள ஆப்பிரிக்கர்களின் இம்மாதிரி சடங்கினால் நான்கு பெண் குழந்தைகள் இறந்திருந்தும், 'கலாசார எதேச்சாதிகாரிகள்' என்ற அவுப்பெயர் வருமோ என பிரெஞ்சு அரசு பயந்து, இந்த விஷயத்தில் இதுவரை தலையிடாமல் இருந்தது. ஆனால், டிரோரின் மீதான விசாரணையில் இவ்வழக்கம் கடுமையாக விமரிசிக்கப்பட்டு டிரோருக்கு மூன்று வருட சிறைத்தண்டனை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டிரோர் போல் தங்கள் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஆபரேஷன் செய்த இன்னும் பத்து நபர்கள் மீது விசாரணை நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இவர்களுக்கும் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 'ஆனாலும் இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளினால் இந்தச் சடங்கு ஒழியப்போவதில்லை. தண்டனைக்குப் பயந்து, ஆபரேஷனால் நோய்த் தொற்றும் ரத்தப்போக்கும் ஏற்படும் டாலாபோபா டிரோர்

குழந்தைகளைப் பெற்றோர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு வராமலே சாகடிக்கவும் கூடும்' என்று சில வக்கீல்கள் ஆடிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆனால் டிரோர் சொல்கிறார்: "பிரான்ஸில் இந்தப் பழக்கம் சட்டவிரோதமானது என்று எனக்கு முன்பே தெரிந்திருந்தால், நான் என் மகள் ஆலாவுக்கு இந்த ஆபரேஷனைச் செய்யாதிருந்திருப்பேன்..." (ஆலாவுக்குப் பிறகு டிரோர் தனக்குப் பிறந்த நான்கு பெண் குழந்தைகளுக்கும் இந்தச் சடங்கைச் செய்யவில்லை). பிரான்ஸில் 'பெண் குழந்தைகளின் புற பிறப்புறுப்பு சிதைவு' (Genital Mutilation) தற்போது விவாதத்துக்குரிய விஷயமாகிவிட்டது.

"ஆப்பிரிக்க நாட்டு மக்களின் பரம்பரைப் பழக்கமான இந்தச் சடங்குக்குத் தண்டனையளித்து, இதை ஒரு குற்றமாக்குவது, அவர்களுடைய இன் உணர்வுகளை அவமதிப்பது போலாகும்" என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். தண்டனை பெற்ற டிரோரும், "எங்கள் தாய்நாட்டில் இந்தச் சடங்கு செய்யப்படாத பெண்ணுக்கு மணமகன் கிடைக்கமாட்டான்..." என்கிறார்.

இத்தகைய குற்றத்துக்காக விசாரணை செய்வதை எதிர்த்து, பிரான்ஸ் நாட்டு அரசாங்க வக்கீல்கள் அறுபத்தைந்து பேர், 1981-ல் ஒரு மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். "நாங்கள் இந்தக் குற்றம் தொடர்பான விசாரணைக்கு ஒத்துழைக்கமாட்டோம். இந்தப் பிரச்சனைக்கு இது சரியான தீர்வல்ல. ஆப்பிரிக்க மக்களிடையே சென்று இந்தப் பழக்கத்தைக் கைவிடும்படி, விழிப்பு உணர்ச்சிக் கல்வியளிப்பதுதான் சரியான செயல்..." என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆலா பற்றிச் சுகாதார அமைச்சர் டாக்டர் லியோன், "ஒரு பெண் என்பதால் கிடைத்திருக்கக்கூடிய,

உணர்ந்திருக்கக்கூடிய அனைத்து இன்பங்களையும் வாழ்நாள் முழுவதும் அவள் உணர முடியாமல் போய்விடுவாள்..." என்கிறார்.

இந்த விஷயம் இப்படிப் பரவலாகப் பேசப்படுவதால், பெற்றோர்களுக்கு அறிவு வருகிறதோ இல்லையோ... கொஞ்சம் வளர்ந்த குழந்தைகளுக்கு விழிப்பு உணர்வு வரக்கூடும்.

இங்கிலாந்தில் பெண் புற பாலுறுப்பு சிதைவு, 1985-ம் ஆண்டிலேயே தடை செய்யப்பட்டுவிட்டது. இதை மீறி

பெற்றோர்கள், தங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஆபரேஷன் செய்ய நினைக்கும்போது,

சிறிய குழந்தைகளே பெண் அமைப்புகளுக்கு போன் செய்து தங்களுக்கோ, தங்கள் சகோதரிகளுக்கோ இம்மாதிரி நடக்கவிருக்கிற கொடுமை பற்றித் தகவல் கொடுப்பதும் நிகழ்கிறது.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்தே இந்தப் பழக்கம் இருந்ததாகப் பழைய ஆவணங்கள் சொல்கின்றன. ஆப்பிரிக்காவில்

இருக்கக்கூடிய முப்பத்திரண்டு நாடுகளிலும், தெற்கு எகிப்திலும், வட சூடான் பகுதிகளிலும், எத்தியோப்பியாவிலும்,

சோமலியாவிலும் இந்தப் பழக்கம் இன்றும் தொடர்கிறது.

எழுபத்தைந்திலிருந்து எண்பத்தைந்து மில்லியன் பெண்கள் இந்தக் கொடிய சடங்குக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். ஆசியாவின் சில பகுதிகளிலும், ஓமன், ஏதென், அரபு நாடுகள், வட ஏமன், பக்ரெய்னின் சில பகுதிகளிலும் இந்தக் கொடிய பழக்கத்தைச் சிலர் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இந்தோனேஷியா, மலேஷியா, இந்தியாவைச் சேர்ந்த சில முக்கியப் பிரிவினரின் இடையேயும் இவ்வழக்கம் சடங்காக மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பெண் குழந்தைகளுக்குப் புற பிறப்புறுப்பில் செய்யப்படும் இந்த

ஆபரேஷன் முடிவில்லா வேதனையின் ஓர் ஆரம்பம். வலி, ஆபரேஷனோடு நின்றுவிடுவதில்லை. இதனால் ஏற்படும் அதிர்ச்சியும் சேதமும் ஆயுள் முழுவதும் தொடர்கிறது. ஆயுசு முழுவதும் சிறுநீர் கழிப்பது பிரயத்தனத்துக்குரிய விஷயமாகிவிடுகிறது.

இன்னும் கேட்டால், சிறுநீர் மட்டுமே சிரமத்துடன் போக முடியும். மற்ற பகுதிகள் தைக்கப்படுவதால், அவளை நூறு சதவிகித கியாரண்டியுடன் கண்ணியாகவே வைக்கிறார்களாம்!

திருமணமானவுடன் உடலுறவு கொள்ள

திரும்பவும் ஆபரேஷன் செய்யப்படுகிறது. ஆபரேஷன் என்றால் ஏதோ ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய், மயக்கமருந்து கொடுத்து...

அப்படியெல்லாம் இல்லை. கணவனே பிளேடால் வெட்டுவதுதான். குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள மேலும் ஒரு ஆபரேஷன். குழந்தை பிறந்தவுடன் திரும்பவும் பழைய நிலைக்குத் தையல் அடுத்த குழந்தை பிறக்கும்வரை,

பதினேழு குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொண்ட ஒரு சூடான் பெண்மணிக்குத் துணியைப் போல் திரும்பத் திரும்ப...

இந்தக் கொடிய பழக்கத்தின் அடிப்படைதான் என்ன?

தந்தையுடன் சூடான்

பெண்களுக்குச் சிறு வயதிலேயே இந்த ஆபரேஷன் செய்வதால், அவர்களுக்கு இயல்பாய் எழக்கூடிய பாலுணர்வு மட்டுப்படும். இதனால் அவள் கற்பு கல்யாணத்துக்கு முன் காக்கப்படுகிறது. திருமணமானவுடன் அவள் கணவனுக்கு உண்மையானவளாக - அவனுக்கு மட்டுமே உரிமையானவளாக இருப்பதற்கும் சரியான பாதுகாப்பாக இருக்கிறது என்கிறார்கள்.

பெண்ணுக்குப் பாலுணர்வு கூடாது. பாலுணர்வு மிகுந்த பெண்கள், தாங்களும் அழிந்து போவதோடு சமூகத்தையும் கெடுக்கிறார்கள். பெண் என்பவளுக்குத் தனிப்பட்ட பாலுணர்வு இச்சைகள் கூடாது. அவள் ஆணின் (கணவன் மட்டுமே) இச்சைகளைத் தீர்க்கவும், குழந்தை பெறுவதற்குமே பிறந்தவள்.

இவையெல்லாமே பெண்ணை, அவளுடைய கோணத்திலிருந்து பார்க்காமல், ஆண் இச்சையைத் தீர்க்கும் ஒரு கருவியாகப் பார்க்கும் ஆண் ஆதிக்க

சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் வருகிறது. இதை நியாயப்படுத்துவதற்குச் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் பழமொழிகளும்...

பொம்பளை கிரிச்சா போச்சு... ஆரம்பித்து, பெண்மைக்கு இலக்கணம் அச்சம்; நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்பதுவரை.

ஆண், பெண் இருவரும் சமூகத்தின் அங்கங்களே தவிர, ஆண் உசத்தி; பெண் தாழ்த்தி என்பது என்ன நியாயத்தில் சேர்த்தி..?

கற்பு என ஒன்று உண்டென்றால், பாரதி சொன்னதுபோல், அஃது இருவருக்கும் பொதுவானதன்றோ...

ஆண், அவன் பாலியியல் உணர்வுகளை அடக்குவது அவசியமில்லையா? அவனுடைய பாலுணர்வுகள் அவனுடைய கற்பைக் குலைத்துவிடாதா? இதுபற்றியும் இந்தச் சமூகம் யோசிக்கலாகாதா?!

- கண்ணம்மா

நாந்தி. ஐ. ஸ்ரீனிவாசர்,
ஓகடன.

கண்ணங்காண

சுலிசுத்து தொடர்புகட்தம்:

KAN

(C/o. M^{Me} PACKIANATHAN)

11-13 RUE DES FILLES DU CULVAIRE

75003 - PARIS.

தனக்கெதிராகவே தான் தொழிற்படும் பெண்ணின் அலலம்.

- சூர் (சுயஸ்)

பெண்ணடிமைத்தனத்தைத் தொடர்ந்து பேணுவதில் பெண்களின் பங்கும் இன்றமூட விசமமாக இருக்கின்றது. பெண்ணடிமைத்தனத்தின் தோற்றவாழ் தவிச்சொத்துடமையாக இருந்தும் இத் தவிச்சொத்துடமைக்கு எதிரான விழிப்புணர்ச்சியிலும் போராட்டத்திலும் இத்தகைய பெண்களின் பங்கு இன்றமூட வருந்தக்கூடிய விதத்தில் உள்ளது.

தனக்கெதிரான கருத்துக்களை பெண் எப்படிக்கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை சில உதாரணங்களுடன் நோக்குவோம்:

"பெண்னைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றே அதிக படிப்பு பெண்ணிற்கு தேவையில்லை என்றே கருதல்."

"இயல்பான சில நடவடிக்கைகளை 'தவறுகளாக' கட்டிக்காட்டி நச்சரித்தல்".
(அதற்கான காரணங்களை ஆராயாது)

பெண்ணிற்கு வீட்டு வேலையே போதும் வெளி உழைப்பு தேவையில்லை என்றும் இன்ன பலவாறுகளும் ஒரு தாயின் நிலையிலிருந்து பெண் கருதுகின்றாள். இத் தாயிடம் வளரும் பெண் என்ன செய்கின்றாள்...? அதையே தன் பிள்ளைக்கு போதிக்கின்றாள். இந்த அடிமைத்தனத்திற்குள் இருக்கும் மாயையில் இருந்து நாம் விடுபட்டாலும் அந் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக எம் வாரிசுகளை மாற்றி வளர்த்துக் கொடுக்கும் அப்போதுதான் எதிர்காலச் சுந்ததி நடைமுறையில் மாற்றங்களை முடியும்.

நாங்கள் மேடைப்பேச்சிலும் கட்டுரையிலும் குறிப்போக்காகச் சிந்தித்து விட்டு எங்கள் பிள்ளைகளை வழக்கம்போல போதித்தால் எப்படித்திருந்தலாம்.

சீதனப்பிரச்சனையைக்கூட எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இது பாரிய பிரச்சனையாக பூதாகரமானதாக உழைக்கும் வறிய பெண்கள் மத்தியில் இல்லை. இவ் வறிய பெண்கள் மத்தியில் போலித்தனங்களும் இல்லை.

பொருளாதார எந்தெந்தாநிலைகளும், உழைப்பதற்கான-வாழ்க்கைக் கான-உத்தரவாதமின்மையும் ஒவ்வொருவருடைய-எதிர்காலமும் கேள்விக்குறியிடும் இடங்க்கும் இச் சமூக அமைப்பின் விளைவே சீதனப் பிரச்சனை.

இப்பிரச்சனையெல்லாம் பெண்களை தனக்கெதிராக தலையாக்கிவிட்டு, மகளிற்கு கலியாணம் பேசும் போது நாம் சீதனம் கேட்கின்றோம். இப்படி தாய் மகள் உறவு இடையில் தொடரிகின்றது. (சீதனப் பிரச்சனையால் மாமி-மருமகள் பிரச்சனை தோன்றுகின்றதே தவிர மாமன் மருமகள் பிரச்சனை தோன்றுவது குறைவு)

பொருளாதாரச் சுரண்டலாலும் வறிய வாழ்க்கைத் தரத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட உழைப்பவர்கள் (பெரும்பாலான ஊர்கள்) தங்கள் வாழ்க்கைத் தேவைகளை சிறிதளவேனும் தம் உழைப்பைக் கொண்டு பூரித்தி செய்ய முடியாத நிலையில் சீதனக் கொடுக்கும் தொடரிகின்றது.

சாதாரண குடும்பத்தில் பெண் சகோதரிகளுடன் கூடும் பிறந்த பூவே அல்லவென அந்த தந்தையோ படும் அவலத்தைத்தான் கொஞ்சமாம்...? சகோதரிகளுக்கு சீதனம் சேரிக்க ண்ணும் அந்தச் சகோதரன் படுப்பாடு... அந்தக் கட்டைக்கூசிகாத்தான் எத்தனையோ இடங்குகள் அன்று வெளிநாடு நோக்கி விநரந்தாரர்கள். சீதனம் உழைத்து சகோதரிகள் மண வாழ்க்கையில் சென்றால்தான் அந்தச் சகோதரனுக்கு மணவாழ்க்கையை உருவாக்கலாம். ஆகவே மொத்தத்தில் சமூகத்தில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அடிமைகளாகத் தான் இருக்கின்றார்கள்.

பெண் விடுதலை என்பது பெண்களால்தான் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். ஊர்கள் கட்டுறவு தேவையே ஒன்று அவர்களினால் தான் எங்கள் விடுதலை சாத்தியப்படும் என்பது தப்பானது. ஆகவே நாம் எமது பழைய கட்டுதலுக்களி விருந்து விடுபட்டு ஓர் புதிய சூதாயத்தை உருவாக்கையில் தான் புரைய விடுதலை சாத்தியமாகும்.

புரட்சி நடவடிக்கைகள் ருஷ்யம் முன்னோடிக்கொண்ட
காத்தியப்பிரிதி .

- ஆந்தர். பிரபன்.